

Setmana
Santa
GIRONA
2026
Setmana
Santa
GIRONA
2026
Setmana
Santa
GIRONA
2026
Setmana
Santa
GIRONA
2026
Setmana
Santa
GIRONA
2026

Ajuntament de Girona

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Junta de
Confraries de la
**Setmana
Santa**

Setmana
Santa
GIRONA
2026

Setmana
Santa
GIRONA
2026

Setmana
Santa
GIRONA
2026

Setmana
Santa
GIRONA
2026

LA JUNTA DE CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA DE GIRONA

agraeix al Bisbat de Girona, al Capítol de la Catedral, a l'Ajuntament de Girona (Àrea de Gestió de Recursos i Atenció a la Ciutadania / Participació), a la Diputació de Girona, a la Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura) així com a les altres entitats i particulars que ens han afavorit amb el seu ajut i la seva col·laboració per tal de poder atendre les despeses que comporta la celebració de tots els actes que es realitzen durant la Quaresma i Setmana Santa, i que culminen amb la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant.

Edita: JUNTA DE CONFRARIES DE LA
SETMANA SANTA DE GIRONA
www.juntaconfrariesdegirona.cat

Fotografies: Jordi Renart, Junta de Confraries i Arxiu
Fotogràfic de la Setmana Santa de Girona

Coordinació: David Fluriach
Emiliano Castro

Disseny i impressió: www.palahi.cat
DL Gi 175-1998

ISSN 3010-9965

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA
juntaconfrariesgirona@gmail.com

Tots els escrits publicats en aquest butlletí
expressen i reflecteixen exclusivament l'opinió
dels seus autors.

ÍNDEX

Composició de La Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona	4
Fer camí cap a Jerusalem. Fra Octavi Vilà i Mayo	5
Tradició compartida, memòria viva. Lluç Salellas i Vila	7
Setmana Santa: espai d'identitat gironina. Miquel Noguer i Planas	9
Temps de respecte i integració. Xavier Guitart Cano	11
Camí de silenci, memòria i esperança. David Fluriach i Domínguez	13
Pregoner. Jordi Faulí i Oller	15
Cartellista. Fe i llum	16
Laia Batlle Bos	17
Horaris de les celebracions litúrgiques	18
Programa d'actes 2026	19
Itinerari de la Processó del Sant Enterrament	22
Passos de la Processó del Sant Enterrament	24
Exposanta	26
La nostra botiga	27
Cobla la Flama de Farnés	28
Concurs fotogràfic	29
Imatges en el record	30
SETMANA SANTA 2025	
Pregó 2025. Fra Octavi Vilà i Mayo	34
Recull imatges 2025	42
Agraïments	43
Moments 2025	44
Els sabors de la Setmana Santa: tradició, convivència i futur	45
Joaquima Oliva Sánchez	46
LES NOSTRES CONFRARIES	
L'Acte central del 80è aniversari de la Junta de Confraries al teatre Municipal	48
Fa 80 anys	52
Arxiconfraria de la Passió i Mort de N.S. Jesucrist	53
Som confraria tot l'any	54
El misteri de l'Ecce Homo	56
80è aniversari de la Confraria de Sant Honorat	60
80 anys de la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic de Girona	62
Setmana Santa 2026	64
Corpus 2025	66
CESS	
Aportació del Centre d'Estudis de la Setmana Santa	68
Sobre una història de la Setmana Santa gironina de Josep Grahit i Grau, encara per editar contextualitzada	69

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA DE CONFRARIES DE GIRONA

President:	David Fluriach i Domínguez	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Vicepresident:	Emiliano Castro i Gómez	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
Secretària:	Lourdes Sidera i Buch	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Tresorera:	Fina Llapart i Ramos	CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT - MANAIES DE GIRONA
Consiliari:	Mn. Joan Baburés i Noguer	
Caps de Comissió:	Lluís Ripoll i Masferrer Josep M. Nogué i Regàs Lluís Comet i Serra Agustí Agell i Camós Ramon Bosch i Baulida	CONFRARIA DE SANT HONORAT CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DEL SILENCI CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ CONFRARIA DEL SILENCI
Vocals:	Jordi Ginés i Vicent David Martín i Fernández Pere Masachs i Turon Rosa M. Domingo i Mateu Lluís Formiga i Fanals Xavier Blanch i Sanmartí Josep Marquès Ororbia Pere Urta i Fàbrega Dolors Costa i Noguer Trinidad Molina i Bautista Rafel Garcia i Salions Ramon Muntada i Artilles Fernando Rivas Domínguez Jesús Maria Ortiz Frigola	CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DEL DAVALLAMENT CONFRARIA DEL DAVALLAMENT CONFRARIA DE SANT HONORAT ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST CONFRARIA DE LA PASSIÓ ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

FER CAMÍ CAP A JERUSALEM

«Jesús continuà fent camí davant d'ells pujant cap a Jerusalem.» (Lc 19,28)

La Quaresma és el camí que ens prepara per la Pasqua, un camí personal que recorrem des de la fe i que culmina amb la renovació de les

promeses baptismals en la Vetlla Pasqual, la més important de les celebracions de l'any litúrgic. Un camí que recorrem i celebrem en comunitat, perquè la fe no la podem viure aïllats, ens cal viure-la fent camí amb els altres, donant-nos la mà quan cal. Aquest avançar en comunitat forma part indissoluble de la fe viscuda dins de l'Església, tal com el mateix Jesús ens va demanar de fer i Ell mateix va viure en el seu camí particular vers Jerusalem.

«Quan es complien els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, resolgué de fer camí cap a Jerusalem.» (Lc 9,51).

La vida de Jesús se'ns presenta com un camí, un itinerari marcat i motivat per l'amor. Així la seva vida respon a un objectiu, aquell que li ha estat marcat pel Pare, una vida que té una trajectòria, un projecte, un destí. El seu camí va aconseguint etapes, no són una successió de fragments deslligats un de l'altre, sinó que cada tram és una ocasió propícia, un moment oportú, un temps favorable, un pas més fins a arribar a Jerusalem. Ens ho diu Jesús mateix «cal que avui, demà i demà passat vagi fent el meu camí, perquè no convé que un profeta mori fora de Jerusalem.» (Lc 13,33).

Jesús no fa sol aquest camí, el fa amb els deixebles, que amb els seus dubtes, les seves pors i els seus entusiasmes fugissers, l'acompanyen. També nosaltres estem convidats a acompanyar a Jesús, a acompanyar-lo cap a Jerusalem, on llur vida i llur

missió assoleixen tot el sentit, amb la seva passió, mort i resurrecció. Aquest camí és sempre actual, és un camí universal al que tots hi som convidats cadascun des de la nostra pròpia feblesa que viscuda en comunitat alleugereix la seva feixuguesa.

Aquesta imatge de camí, de pujada cap a Jerusalem la visualitzem al llarg de la nostra Setmana Santa. En cada Viacrucis en el que puguem participar fem també camí amb Jesús. El Diumenge de Rams amb la benedicció de rams simbolitzem l'arribada de Crist a Jerusalem i rememoren la fragilitat humana que va de l'entusiasme d'aquell diumenge a la ira del divendres.

El Divendres Sant en la processó del Sant Enterrament, vivim de nou amb Crist el penúltim tram del camí, el que el porta al Calvari; el vivim d'una manera especial i solemne amb l'ascensió del crucificat per les escales de la nostra Catedral, enmig d'un silenci respectuós i solemne. Amb aquesta pujada revivim com Jesús «s'abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu.» (Fl 2,8); però la realitat és que abaixant-se Déu l'ha exalçat i l'enlaira definitivament sobre el pecat i la mort.

És aquest el destí de Crist al que ens convida a acompanyar-lo cada any per Setmana Santa i especialment celebrant el Tridu Pasqual que culmina amb la celebració de la Pasqua, de la victòria de la vida sobre la mort. Un camí que hem de recórrer també cada dia amb fe i amb l'esperança posada en Aquell que és «el camí, la veritat i la vida.» (Jn 14,6).

+ FRA OCTAVI VILÀ I MAYO, O. CIST.

Bisbe de Girona

**Girona
Excel·lent.**

Segell de qualitat agroalimentària

ELS SEGELLS GIRONA EXCEL·LENT 2025-2026

La Diputació de Girona concedeix els segells Girona Excel·lent de qualitat agroalimentària als guanyadors del seu **concurs biennal**.

Els productes són valorats per **jurats formats per reconeguts professionals** del sector agroalimentari, a través de **tastos a cegues**.

Trobareu tots els productes amb el segell Girona Excel·lent de qualitat agroalimentària 2025-2026 al web ***www.gironaexcellent.cat***.

Diputació de Girona

DDGI203
DEMARCACIÓ SOSTENIBLE

TRADICIÓ COMPARTIDA, MEMÒRIA VIVA

La Setmana Santa a Girona forma part del calendari col·lectiu de la ciutat i és, any rere any, una expressió viva de la nostra història compartida. Més enllà dels seus orígens, aquests dies esdevenen un espai de trobada intergeneracional, de participació cívica i de continuïtat cultural, d'ençà que al segle XVI va començar a celebrar-se la processó.

Els carrers i places s'omplen de persones que, amb un ferm compromís associatiu, contribueixen a fer possible un programa d'actes que combina tradició, patrimoni i convivència. Entitats, confraries, voluntariat i veïnat treballen conjuntament per tal que cada any s'expressi la religiositat popular i pugui ser contemplada per tothom que acudeix a veure-ho.

La Setmana Santa és també una oportunitat per posar en valor el ric patrimoni arquitectònic i cultural de la ciutat, que esdevé escenari i protagonista d'uns actes que formen part de la memòria col·lectiva.

Des de l'Ajuntament, reafirmem el nostre suport a totes les persones i entitats que fan possible aquesta programació, i convidem a la ciutadania a participar-hi activament, des del respecte, la pluralitat i el sentiment de pertinença a una ciutat que construeix el seu futur a partir del seu llegat compartit.

Girona viu la Setmana Santa com una celebració de ciutat: oberta, participativa i fidel a la seva història.

LLUC SALELLAS I VILAR

Alcalde de Girona

Sònia Costa Rabionet
Fisioterapeuta - Col.7419

Marc Moret Pastells
Fisioterapeuta - Col.8861

Osteopatia
Fisioteràpia
Indiba Activ
Rehabilitació

Homeopatia
Naturopatia
Flors de Bach

Medicina xinesa
Acupuntura

679 37 87 19

Sant Hipòlit 14, bxs, GIRONA

info@baointegra.com

MUNTADA
ADVOCATS & ECONOMISTES

Ramon Muntada i Artiles
Advocat i Economista

C/ Nou, 27, pral. - 17001 GIRONA
Tels. 972 20 04 34 - 615 082 874

www.muntada-advocats.com - A/e: muntada_advocats@yahoo.es

DIVENDRES SANT PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

SEGUEIX-NOS
a les xarxes socials

Ens fem
+ VISIBLES

@juntaconfrariesgirona
 @JuntaConfraries
 Junta Confraries Girona
 juntaconfrariesgirona@gmail.com
 Nova web:
www.juntaconfrariesdegirona.cat

SETMANA SANTA: ESPAI D'IDENTITAT GIRONINA

La Setmana Santa centrada en el tridu pasqual: Dijous Sant, Divendres Sant i Dissabte Sant, que culmina amb el Diumenge de Pasqua constitueix un dels esdeveniments culturals, religiosos i patrimonials més significatius de la ciutat de Girona. Arrelada profundament a la nostra terra i a la nostra memòria col·lectiva, aquesta commemoració continua sent un element essencial per comprendre la identitat gironina, tant des del vessant espiritual com des del vessant cultural i històric.

Des de la segona meitat del segle XVI, les confraries, arxiconfraries i congregacions han mantingut viu un llegat que avui és reconegut i estimat per milers de persones. D'entre tots els moments d'aquest calendari litúrgic, la processó del Divendres Sant, del Sant Enterrament continua essent l'acte més emblemàtic i multitudinari. Any rere any, aquesta desfilada cerimoniosa, encapçalada pels manaies i seguida pels diversos grups confreres, omple els carrers de la Girona antiga amb un silenci solemne que convida a la reflexió, la tradició i el respecte.

Però la Setmana Santa gironina és molt més que la processó del Divendres Sant. Des de fa vuitanta anys, la Junta de Confraries de Girona vetlla per una organització acurada que permeti donar vida a un conjunt d'actes que omplen la ciutat durant dies: la commemoració dels patiments de la Mare de Déu dels Dolors, el pregó, la benedicció del Diumenge de Rams, les sortides dels manaies i l'esperada celebració de la Pasqua. Són actes que formen part del teixit popular, rituals que s'han transmès de generació en generació i que es mantenen gràcies a l'esforç altruista de centenars de persones que hi dediquen temps, estima i compromís.

Aquests dies són també un espai d'emoció comuna, en què elements com el cant a la Mare de Déu, incorporat a l'escenificació final de la processó, recorden l'enorme poder simbòlic i sentimental d'aquestes tradicions. Aquesta prosa litúrgica llatina, iniciada amb els mots *Stabat Mater dolorosa*, al·lusiva als dolors de la Mare de Déu al peu de la creu, és d'una gran bellesa per la intensitat del sentiment religiós i per la melodia gregoriana que arriba punyent als cors de tots els participants a la processó, siguin o no creients.

Enguany, mentre la Junta de Confraries celebra el seu vuitantè aniversari de dedicació a l'organització de la Setmana Santa gironina, volem reconèixer i posar en valor la tasca de totes les persones, institucions i entitats que fan possible la continuïtat d'aquest patrimoni immaterial. El seu treball constant i discret permet que la Setmana Santa a la ciutat de Girona continuï essent un territori comú de convivència, cultura, espiritualitat i identitat.

Convidem tota la ciutadania i visitants a participar dels actes programats, a viure'ls amb respecte i serenor, i a gaudir d'un llegat que és part essencial de la història i l'ànima de Girona.

Que aquesta Setmana Santa 2026 sigui, per a tots nosaltres, un temps de pau, de reflexió i d'esperança.

MIQUEL NOGUER I PLANAS

President de la Diputació de Girona

GALERIA D'ART EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA i EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 34 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 65 11 - 17003 GIRONA

Bonastruc de Porta 21
tels. 972 22 02 12 972 20 93 08

Una Catedral.
noranta esglaons.
Un cafè, seixanta
anys.

CAFÉ L'ARC | 1957
PLAÇA DE LA CATEDRAL 9
GIRONA

*Osteopatia
Naturopatia
Acupuntura
Homeopatia
Medicina sinosa
Trataments infantils
Flors de Bach
Dietista*

Ronda Pare Claret, 15
17001 GIRONA
Tel. 972 20 87 87

la vostra botiga a internet:
www.genciana.com

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ENTITATS
CORALS

LÀPIDES I MARBRES RUSTEY SL
C/ Mas Ramada, 9 - 17004 Girona - Tel +34 972 222 606
Mòbil: +34 672 274 949 - E-mail: marbresrustey@marbresrustey.com

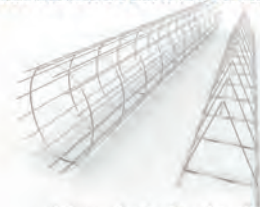
BANYS

CUINES

60 anys d'experiència
en el treball del marbre

ART FUNERARI

PREFER
PREFORMADOS ESPINOSA RUIZ, S.L.

"Ferralla de Qualitat"

www.prefer.es

Tel. 972 47 84 24 - Fax 972 47 76 83

TEMPS DE RESPECTE I INTEGRACIÓ

Tornem a estar immersos en una de les èpoques de l'any que marca la diferència: el pas de l'hivern a la primavera. Passem de la fredor i el recolliment a l'esclat de colors i de vida.

En la tradició cristiana, aquest pas se simbolitza amb el transcurs de la Setmana Santa cap a la Pasqua. La Setmana Santa és el temps més íntim i solemne, que recorda la passió i la mort de Jesús; la Pasqua, en canvi, simbolitza el triomf de la llum sobre les tenebres i com el sacrifici es transforma en esperança.

En aquest marc, la Setmana Santa de Girona és un referent a Catalunya, tant per la seva tradició com pel seu valor religiós i cultural. Són dates molt esperades per la ciutadania i pels visitants, i això és possible gràcies a l'esforç de totes les persones implicades, especialment de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona, que enguany celebra 80 anys i que vetlla, amb dedicació i compromís, perquè aquesta tradició perduri.

Aquests dies, la ciutat adopta una atmosfera única: llums tènues, silencis respectuosos i processons que avancen al ritme dels tambors, les cornetes i les llances dels confreres i manaies, recordant l'agonia de Jesús. I en qüestió d'hores, l'arribada de la Pasqua: el repic de campanes que anuncia la celebració de la resurrecció i l'alegria de la bonança d'abans de l'estiu.

Més enllà de les creences de cadascú, aquesta celebració té una simbologia molt especial: el respecte per les tradicions i la voluntat compartida que aquestes siguin un element més d'integració i arrelament. La tolerància és essencial. Compartir allò que és valuós de cada cultura, celebrar plegats i fer-ho en harmonia, és un signe de maduresa social.

Celebrem el que simbolitza el pas de les nits llargues als dies assolellats i fem-ho oferint les expressions tradicionals de la nostra cultura amb cordialitat i fraternitat, perquè tothom les visqui com desitgi, sense imposicions ni condicions.

Aquest és el meu desig per a la ciutat de Girona, per a la seva gent i per a totes les persones que ens visiten aquests dies: que gaudiu de la Setmana Santa amb llibertat i harmonia, i que la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona continuï molts anys més preservant el valor patrimonial, la posada en escena i la força d'aquesta celebració tan arrelada.

Bona Setmana Santa a tothom!

XAVIER GUITART CANO

Delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Girona

QUERA

1887

C. Argenteria, 22 · Girona
Tel. 972 20 46 90
www.quera.cat

400 m DE BOTIGA!!

TEIXITS

Agell

c/ Josep Ma Segarra P gratuït

PATCHWORK TEIXITS MERCERIA FILS LLANES PUNT DE CREU
ALTA COSTURA CORTINES CATIFES TAPISSERIA DECORACIÓ
ESTELADES SENYERES ARTICLES SOBIRANISTES REGALS
LLENÇOLS NÒRDICS PROTECTORS SOMNIERS I MATALASSOS

de Salt a tot Catalunya!

www.teixitsagell.com

C/ Major, 7 SALT T. 972 231 372

AGÈNCIA DE
CORCOY
TRANSPORTS

130 ANYS

EN MOVIMENT

Transport i logística des de 1896

corcoy@corcoy.info - T. 972 20 15 33

des de 1875

CASA PIJAUME

Espardenyes, sabates per plantilles i amples especials

Celebrem 150 anys !!!

Rambla Llibertat, 9 Tel: 972208201

17004 GIRONA
casapijaume@hotmail.com

CAMÍ DE SILENCI, MEMÒRIA I ESPERANÇA

La Setmana Santa arriba a Girona com un temps de profunditat i de memòria compartida. Són dies que ens conviden a aturar-nos, a mirar la ciutat amb serenor i a reconnectar amb un llegat que ha crescut amb nosaltres. Aquest període no és només una tradició religiosa: és un espai de silenci, de reflexió i de comunitat, on cadascú hi aporta la seva vivència i el seu sentit. Girona, amb la seva història i la seva identitat, viu aquests dies amb una intensitat que es renova any rere any.

Dins d'aquest marc, la Processó del Sant Enterrament ocupa un lloc central. El seu pas contingut i solemne ens recorda el valor del recolliment i de la serenor. No necessita grans paraules: el ritme pausat, el so dels tambors i la presència dels Passos parlen per si sols. És un acte que ens convida a mirar endins, a reconèixer el dolor i la fragilitat, però també a descobrir-hi un camí que apunta cap a la llum. I és precisament aquí on la Pasqua pren tot el seu sentit. Després del silenci i del pes del Divendres Sant, arriba el Diumenge que anuncia la vida nova de Jesucrist. La Pasqua ens recorda que la darrera paraula no és mai la foscor, sinó la llum; no és la derrota, sinó la renovació. Aquest missatge travessa tota la Setmana Santa i dona profunditat a cada gest, a cada acte i a cada pas de la processó.

En aquests dies, és just expressar un agraïment profund. A tots els confreres que, amb dedicació i constància, fan possible que la Setmana Santa de Girona mantingui la seva dignitat i la seva essència. A tots els qui hi són avui, treballant amb discreció, esforç i compromís perquè cada detall estigui a l'altura del que representa aquest llegat. La seva presència és indispensable per mantenir viva aquesta celebració.

I també, amb un respecte sincer, recordem els confreres que ja no són entre nosaltres i ja viuen la Pasqua. La seva dedicació, el seu exemple i el seu amor per la tradició continuen presents en cada acte i en cada símbol. Són part de la nostra història i del nostre camí, i la seva memòria ens acompanya i ens inspira. El que avui vivim és també fruit del que ells van construir amb esforç i convicció.

Que aquesta Setmana Santa sigui, per a tots, un temps de serenor i de profunditat. Que la Processó del Sant Enterrament ens ajudi a mirar endins amb sinceritat i a caminar endavant amb Crist. I que la Pasqua, amb el seu missatge de vida nova, ens recordi que sempre hi ha una raó per creure, per reconstruir i per avançar. Girona ho viu així: amb respecte, amb calma i amb una emoció que perdura.

DAVID FLURIACH I DOMÍNGUEZ
*President de la Junta de Confraries
de Setmana Santa de Girona*

CENTRE GERIÀTRIC MARIA GAY

Experts en demències
Estades temporals
Centre de dia
Més de 135 anys d'experiència

Intertek

Vine a conèixer-nos!

Centre acreditat i concertat:

Generalitat de Catalunya
**Institut Català d'Assistència
i Serveis Socials**

Portal Nou, 12. 17004 Girona · Tel. 972 213 066 / Fax 972 206 609 · info.mgay@irsjg.org
www.residenciamariagay.org

[Pregoner]

JORDI FAULÍ I OLLER

Barcelona, 30 de setembre de 1959

Doctor arquitecte (2008) amb la tesi doctoral *Composició i continuïtat en les columnes i voltes de les naus del Temple Expiatori de la Sagrada Família* (2009), per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB).

Arquitecte, director i coordinador de les obres del Temple Expiatori de la Sagrada Família des de l'octubre de 2012. Arquitecte adjunt de les obres del Temple Expiatori de la Sagrada Família des del 1993 fins al 2012. Membre de l'Oficina Tècnica de la Sagrada Família des de 1990.

Acadèmic numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, des de setembre de 2017 i membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans, adscrit a la Secció de Ciències i Tecnologia, des de novembre de 2017.

Premi Ciutat de Barcelona 2010 d'Arquitectura i urbanisme, per l'execució de les naus de la Sagrada Família projectades per Gaudí, concedit conjuntament amb la resta de membres de la direcció facultativa de les obres.

Enguany va fer la sessió inaugural del curs 2025-2026 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, amb el títol *L'arquitectura de Gaudí per a la Sagrada Família eleva l'esperit cap a Déu*.

Actualment viu a Les Planes d'Hostoles.

[Cartellista]

FE I LLUM

Fe i Llum és un moviment internacional format per comunitats on les persones es troben per celebrar la vida i la fe. Aquestes comunitats estan formades per persones amb discapacitat intel·lectual, les seves famílies i els amics que volem seguir Jesús al seu costat. Junts creen espais d'acollida, amistat i celebració.

La missió de cada comunitat és la de crear **espais d'amistat, celebració i fe compartida** que desvetllen el do i la bellesa de cada persona.

Aquests lligams ens ajuden a créixer **humanament i espiritualment** i trobar **un nou sentit a la vida**, siguem pares, mares, amics o persones amb discapacitat intel·lectual. En comunitat descobrim que cadascú és valuos i necessari.

A la diòcesi de Girona hi ha cinc comunitats: **els Volcanets d'Olot, les Gavines de Banyoles, els Somriures de Blanes, el Pou de Germans Sàbat i la comunitat Natzaret de Vila-roja.**

Tots plegats estem cridats a ser **testimonis, en el cor del món, de l'amor de Jesús.**

LAIA BATLLE BOS

Laia Batlle Bos, 1999, nascuda a Girona, crescuda a Figueres i amb un peu al mar de Sant Feliu de Guíxols. Insisteix a mencionar les tres localitats, ja que la terra i el mar de la zona són molt influents en la seva obra.

De petita corria amunt i avall amb una motxilla excessivament plena de llapis, pintura i llibretes i tenia una llanterna amagada sota el coixí per llegir un capítol més, i un altre, i un altre, abans d'anar a dormir. Destacava, doncs, una fascinació per les històries i el dibuix.

Als 18 se'n va a estudiar Animació i VFX a la Universitat Ramon Llull, a Barcelona. Posteriorment, s'especialitza en Concept Art a l'escola Joso, recolzant-se moltíssim en les eines de la seva formació com a Generalista 3D.

Els últims anys ha estat treballant de concept i mattepainting artist per les pel·lícules Hanna i els Nadals Oblidats (2025), Hanna i els Monstres (2023) i projectes com: Genethics (2021), el curt de graduació premiat a diversos festivals; tres videoclips per Perfecto Desorden; un espot promocional pel Primavera Sound (2022) i altres encàrrecs i projectes personals.

Ho combina amb la docència a la mateixa universitat des de 2022.

Catedral de Girona

PROGRAMA SETMANA SANTA 2026

CELEBRACIONS PRESIDIDES PEL NOSTRE BISBE FRA OCTAVI VILÀ I MAYO

29 DE MARÇ DIUMENGE DE RAMS

10 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual

11 del matí: Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa

31 DE MARÇ DIMARTS SANT

9 del matí: Aniversari de la mort del Bisbe Francesc Pardo i Artigas: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual

5 de la tarda: MISSA CRISMAL. Benedicció dels Sants Olis

2 D'ABRIL DIJOUS SANT:

9 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual

7 de la tarda: Missa vespertina de la Cena del Senyor

3 D'ABRIL DIVENDRES SANT

11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual

5 de la tarda: Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor

9 del vespre: Processó del Sant Enterrament

4 D'ABRIL DISSABTE SANT

11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual

11 de la nit: Vetlla Pasqual

5 D'ABRIL DIUMENGE DE PASQUA

2/4 d'onze del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual

11 del matí: Missa solemne del

Dia de Pasqua.

Benedicció Apostòlica

PROGRAMA D'ACTES 2026

DIMECRES 18 DE FEBRER / DIMECRES DE CENDRA INICI DE LA QUARESMA

Presentació del cartell de Setmana Santa i activitats de la Quaresma.

DIUMENGE 22 DE FEBRER / VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda.**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida minibús de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA.

DIUMENGE 1 DE MARÇ / VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda.**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida minibús de plaça Poeta Marquina (bar Núria), cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA.

DIUMENGE 8 DE MARÇ / VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda.**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida minibús de plaça Poeta Marquina (bar Núria), cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA.

DIMECRES 13 DE MARÇ / CONFERÈNCIA

Lloc: Casa de la Cultura-Aula Magna.

A les 2/4 de 8 del vespre: *Voleu dir que l'hem de passar magre la Quaresma?*

A càrrec de: Salvador Garcia Arbós. Escriptor.

Organitza: Confraria del Sant Sepulcre.

DIUMENGE 15 DE MARÇ / VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda.**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida minibús de plaça Poeta Marquina (bar Núria), cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA.

DIVENDRES 20 DE MARÇ / CONFERÈNCIA

Lloc: Casa de la Cultura - Aula Magna.

A les 7 del vespre: *Josep Grahit i Grau, historiador de la Setmana Santa de Girona.*

A càrrec de: Pep Vila Medinyà. Historiador de la cultura.

Organitza: Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona (CESS).

DIUMENGE 22 DE MARÇ / VIACRUCIS A LA CATEDRAL

Lloc: Catedral de Girona - **A 2/4 de 5 de la tarda.**

Presideix: fra Octavi, bisbe de Girona.

DIUMENGE 22 DE MARÇ / CONCERTS DE QUARESMA

Concert d'orgue – A càrrec de Bernat Bailbé.

Lloc: Catedral de Girona – **A 1/4 de 6 de la tarda.**

Entrada lliure.

Patrocinat: Capítol de la Catedral de Girona.

DILLUNS 23 DE MARÇ / QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 23 al 27 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMARTS 24 DE MARÇ / QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 23 al 27 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMECRES 25 DE MARÇ / QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 23 al 27 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMECRES 25 DE MARÇ / PREGÓ 2026

Lloc: Auditori Josep Irla – Generalitat de Catalunya.

Hora: a 2/4 de 8 del vespre.

A càrrec de: Sr. Jordi Faulí i Oller.

Intervenció musical del Cor Ensemble Aeeda de Granollers.

DIJOUS 26 DE MARÇ / QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 23 al 27 de març: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIJOUS 26 DE MARÇ / INAUGURACIÓ EXPOSANTA 2026

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Hora: A 2/4 de 9 del vespre.

Acompanyament musical de la Banda de l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang.

DIVENDRES 27 DE MARÇ / DIVENDRES DE DOLORS Cloenda del Quinari a la Mare de Déu dels Dolors.

Res de la Corona a 2/4 de 12 del matí. A les 12 del migdia Missa de Divendres de Dolors. A 2/4 de 8 de la tarda res de la Corona i a les 8 del vespre, Missa Solemne concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.

Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.

DISSABTE 28 DE MARÇ / EXPOSANTA 2026

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

● **DISSABTE 28 DE MARÇ / TALLER D'ORIGAMI**

Lloc: Rambla de la Llibertat.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia.

A càrrec de: Jordi Pericot.

DISSABTE 28 DE MARÇ / CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: església de Santa Susanna del Mercadal.

Hora: a les 6 de la tarda.

Concert de Música Sacra.

Amb la participació de: Xàntica, les Veus de l'Estany, i el Cor Maragall.

Organitza: FCEC i la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

● **DIUMENGE 29 DE MARÇ / DIUMENGE DE RAMS**

Lloc: Catedral de Girona.

Hora: a les 11 hores benedicció de Rams, seguit de la Santa Missa presidida per fra Octavi, bisbe de Girona.

DIUMENGE 29 DE MARÇ / EXPOSANTA 2026

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

● **DILLUNS 30 DE MARÇ / EXPOSANTA 2026**

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

**DILLUNS 30 DE MARÇ / TALLER DE CUINA:
FEM MONES DE PASQUA**

Lloc: Centre Cívic Sant Narcís (Pl. Assumpció).

Horari: de 2/4 de 5 a 7 de la tarda.

A càrrec de: Marta Vilalta.

DIMARTS 31 DE MARÇ / EXPOSANTA 2026

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIMECRES 1 D'ABRIL / EXPOSANTA 2026

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIMECRES 1 D'ABRIL / MANAIES DE GIRONA

Sortida: A les 8 del vespre des del Castrum de St. Lluç per fer entrega del Penó.

A la tornada desfilada pels carrers de la ciutat.

DIJOUS 2 D'ABRIL / EXPOSANTA 2026

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre. Últim dia.

DIJOUS 2 D'ABRIL / OFICI DIJOUS SANT

Lloc: Catedral de Girona.

Horari: a les 7 de la tarda.

DIVENDRES 3 D'ABRIL / OFICI DIVENDRES SANT

Lloc: Catedral de Girona.

Horari: a les 5 de la tarda.

● **DIVENDRES 3 D'ABRIL / PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT**

A partir de les 9 del matí, sortida dels Passos de l'església dels Dolors.

A partir del migdia i durant tot el dia: exposició de Passos a la Plaça de LA PUJADA DE SANT FELIU (entrada sud de la Basílica).

A 2/4 de 7 del vespre, sortida del Maniple de Manaies per recollir el penoner.

A les 9 de la nit, sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral. Itinerari: plaça de la Catedral, portal de Sobreportes, pujada Sant Feliu, carrer Ballesteries, Argenteria, Rambla Llibertat, Pont de Pedra, carrer Nou, carrer Fontanilles, Av. Sant Francesc, Plaça Catalunya, carrer Albareda, plaça del Vi, carrer Ciutadans, plaça de l'Oli, Cort Reial, carrer Ballesteries, pujada Sant Feliu, portal de Sobreportes, plaça de la Catedral.

A les 11 de la nit (aprox.): arribada de la Processó a la Catedral. Trobada de la Mare de Déu amb la santa Creu. Rendiment d'honors a la Santa Creu. Cant del Crec en un Déu. Benedicció final.

EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL DE GIRONA

● **DISSABTE 4 D'ABRIL / CONCERT DE COBLA**

Lloc: Plaça Independència de Girona.

Hora: a les 12 del migdia.

A càrrec de la Cobla **LA FLAMA DE FARNÉS** (Santa Coloma de Farnés).

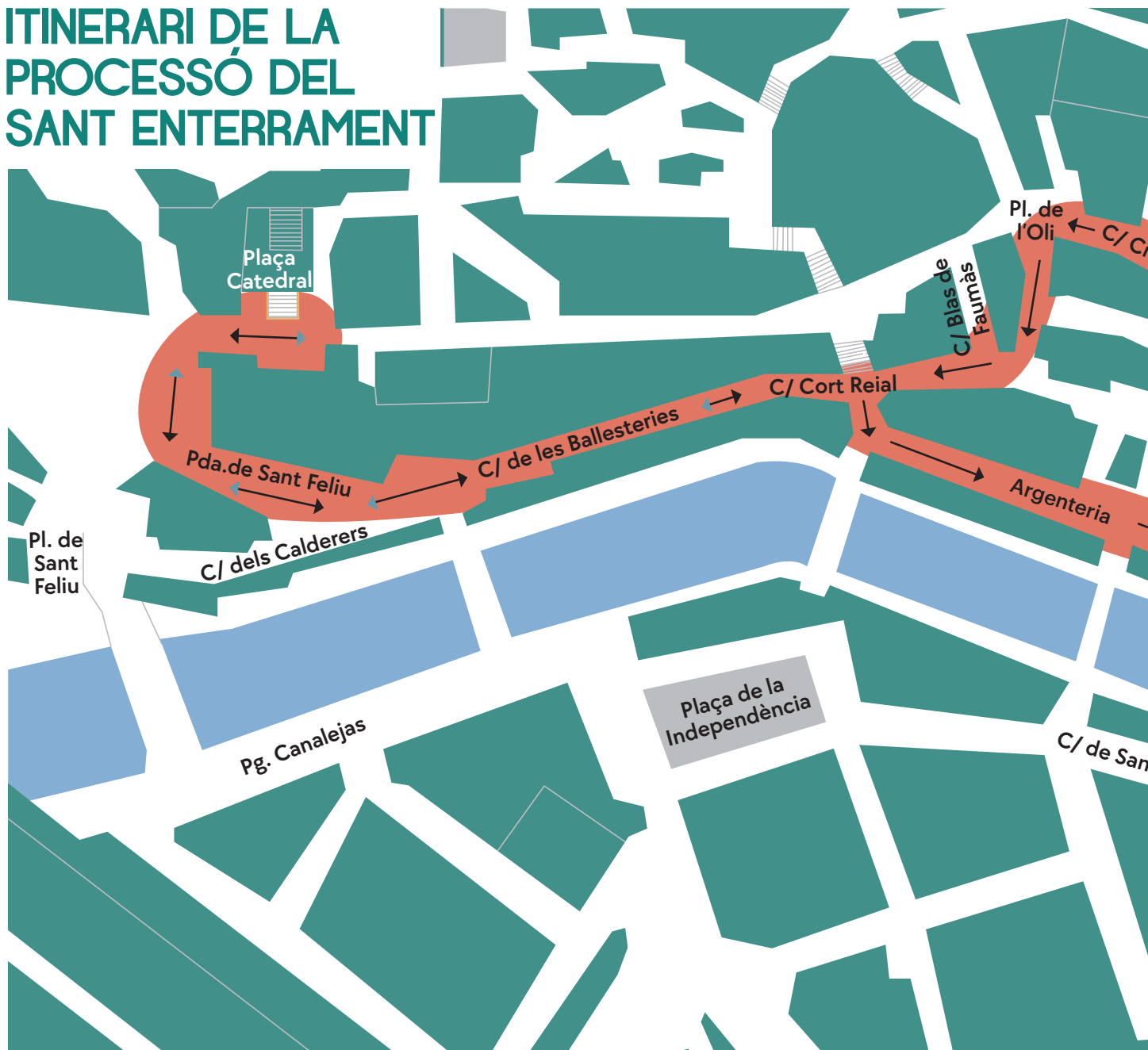
EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ AL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.

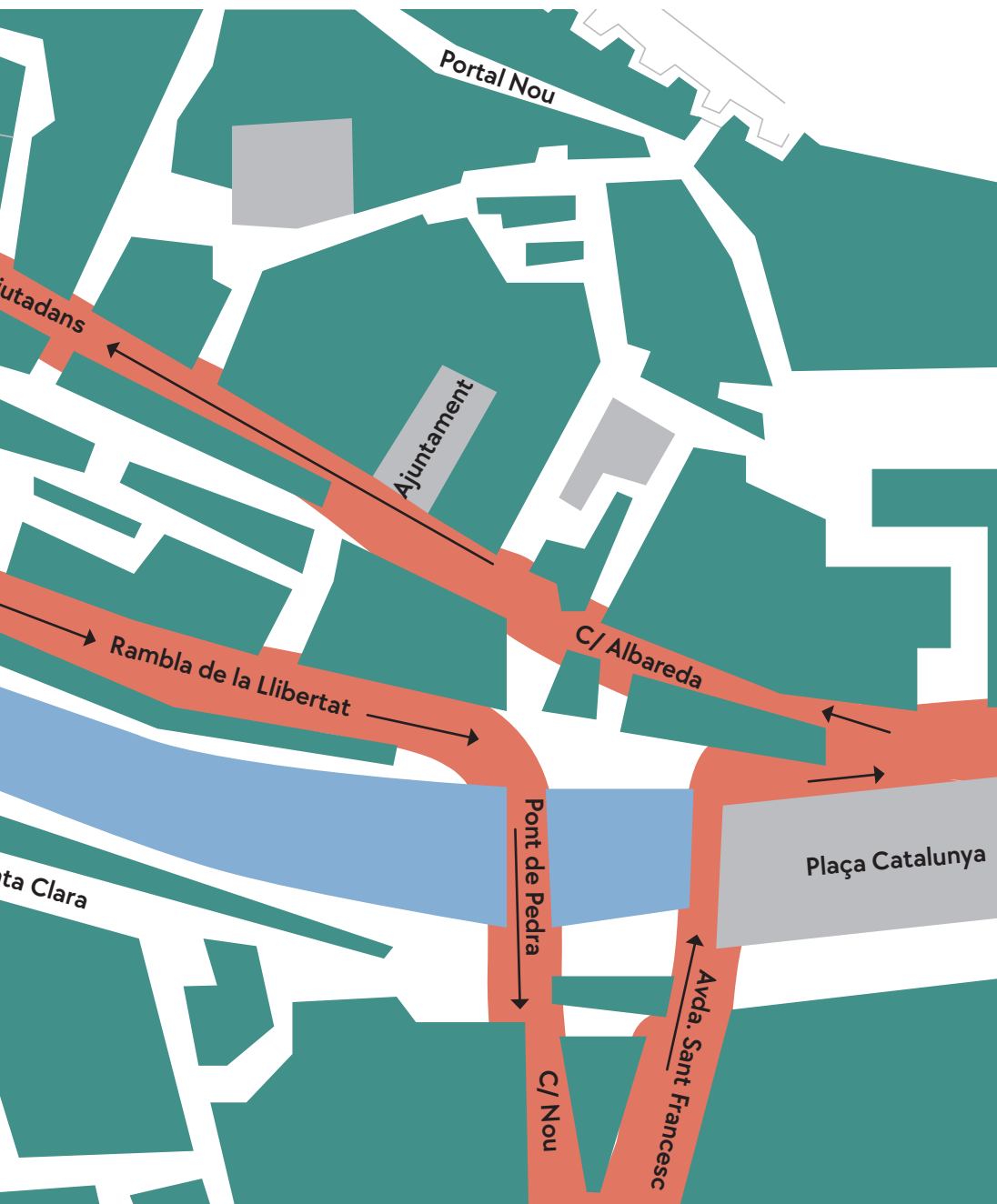
● **DISSABTE 4 D'ABRIL / VETLLA PASQUAL**

Lloc: Catedral de Girona.

Horari: A les 11 de la nit.

ITINERARI DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Itinerari

DIVENDRES SANT 3 D'ABRIL A LES 21 H

- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada de Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Carrer Argenteria
- Rambla de la Llibertat
- Pont de Pedra
- Carrer Nou
- Carrer Fontanilles
- Av. Sant Francesc
- Plaça Catalunya
- Rambla Mossèn Jacint Verdaguer
- Carrer Albareda
- Plaça del Vi
- Carrer Ciutadans
- Plaça de l'Oli
- Carrer Cort Reial
- Carrer Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Divendres Sant
3 d'abril de 2026 - 21.00 h

1

CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS

Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem

Jesús acompanyat pels apòstols i cavalcant sobre una somera i, beneeix als nens i joves que el reben amb palmes d'alegria.

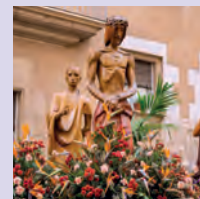
4

CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

Pas de l'Ecce Homo

Pilat, governador romà de Judea, tot i sabent que Jesús era innocent, els l'entrega perquè el crucifiquin.

2

CONFRARIA DE SANT HONORAT

Pas de la Institució de l'Eucaristia

A l'últim sopar Jesús deixa el sagrament de l'Eucaristia als dotze apòstols representats aquí per sant Pere i sant Joan.

Pas de la Caiguda de Jesús

Jesús, portat pels soldats romans al Calvari, cau a terra extenuat pel dolor de la flagel·lació i el pes de la creu.

3

CONFRARIA DE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC

Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani

Jesús, agenollat en actitud d'oració, rep el consol de l'Àngel i li mostra el calze d'amargor de la Passió.

5

CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu

Jesús, cansat i abandonat per tots, rep el consol de trobar a la seva Mare.

6

CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ

Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Cirineu, Jesús deixa gravat el seu rostre al mantell de la Verònica que li ha eixugat la cara.

10

CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

Pas del Davallament de Jesús

Josep d'Arimatea i Nicodem desclaven pietosament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

7

CONFRARIA DE LA PASSIÓ

Pas de l'Agonia de Jesucrist

Jesús clavat a la creu, segons els costums romans, es dirigeix a la seva Mare i al deixeble Joan.

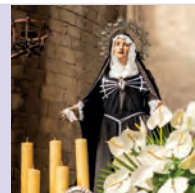
11

CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Pas de la Dolorosa

A Maria, veient al seu Fill mort, se li complia la profecia de Simeó per la qual una espasa de dolor travessaria el seu cor.

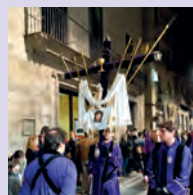
8

ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Creu d'Improperis

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esponja, etc.

12

CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE

Pas dels Perfums

Les santes dones ajuden a amortallar el cos de Jesús amb un llençol i perfums, tal com era costum d'enterrar entre els jueus.

9

ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Imatge de Jesús Crucificat

La figura de Jesús mort a la creu és el cim de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

Pas del Sant Sepulcre

Jesús fou dipositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per uns guàrdies, d'on ressuscità al tercer dia.

EXPOSANTA

La Setmana Santa de Girona és una de les manifestacions culturals i religioses més singulars de la ciutat. En aquest context, l'exposició **EXPOSANTA**, instal·lada a la històrica **Església dels Dolors**, es presenta com una invitació oberta a tothom per descobrir de prop la riquesa artística, devocional i patrimonial d'aquesta tradició. Aquesta església és un temple del segle XVIII estretament vinculat a les confraries de la ciutat. Reuneix els passos i elements més representatius de la processó del Sant Enterrament de Girona, permetent contemplar-los a pocs metres, amb una proximitat impossible durant la Processó.

EXPOSANTA transforma l'interior d'aquest espai històric en un recorregut viu per la Setmana Santa gironina. Els visitants hi podran observar les imatges, les vestes i els detalls artístics que formen part de la processó, comprendre'n el significat simbòlic i conèixer el treball de les confraries que, generació rere generació, han mantingut viva aquesta tradició.

L'exposició no és només un espai de devoció, sinó també un punt de trobada cultural i turístic. A les seves parets es poden contemplar antics cartells de Setmana Santa, testimonis gràfics de l'evolució estètica i social de la celebració a la ciutat. Així mateix, el visitant hi trobarà una petita botiga amb productes relacionats amb les confraries, records i publicacions, ideal per endur-se un tros d'aquesta festa.

El caràcter accessible i familiar d'EXPOSANTA la converteix en una proposta ideal per a tothom:

- **Infants**, que descobriran la Setmana Santa d'una manera visual i propera.
- **Gent gran**, que hi reviurà records i emocions lligades a la processó.
- **Veïns i veïnes de Girona**, que podran redescobrir el seu patrimoni.
- **Visitants i turistes**, que hi trobaran una porta d'entrada a una de les tradicions més arrelades de la ciutat.

Visitar EXPOSANTA és, en definitiva, endinsar-se al cor de la Setmana Santa gironina, en un espai carregat d'història, art i espiritualitat. Una oportunitat única per contemplar de prop els passos, conèixer-ne el significat i viure l'ambient previ a una de les celebracions més emblemàtiques de Girona.

Una exposició oberta a tothom, on tradició, patrimoni i emoció es donen la mà dins una de les esglésies més singulars de la ciutat.

EMILIANO CASTRO

LA NOSTRA BOTIGA

RECORDS DE SETMANA SANTA

La Junta de Confraries de Girona disposa d'una sèrie d'objectes de record per a colleccionista o regal, amb l'ànim de donar-los difusió, així com de popularitzar-los. Així mateix, disposa de materials per a la vestimenta de vestes, que figuren en aquestes imatges i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'Exposanta de l'església dels Dolors del **28 de març al 2 d'abril**.
Horari matins d'11 a 13.30 / tardes de 17 a 20 h.
Dia 28 de març de 10 a 14 h, a la Rambla.
Dia 3 d'abril de 10 a 14 h, a la Pujada de Sant Feliu.

TRADICIONAL CONCERT DISSABTE SANT **COBLA LA FLAMA DE FARNÉS**

(Santa Coloma de Farnés)

DISSABTE 4 D'ABRIL

Lloc: Plaça Independència de Girona

Hora: a les 12 del migdia

EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ AL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.

CONCURS FOTOGRÀFIC

La Processó del Sant Enterrament és una manifestació de la Passió i Mort de N.S.J. que bàsicament hauria de servir per viure-la al tenir l'ocasió de meditar-la al presenciar-la. L'escenografia dels fets històrics manifestada amb cadascun dels passos de les diferents confraries, ens hi poden ajudar molt. Personalment fa molts anys –des de la meva infància– que tinc l'oportunitat de poder fer-ho veient-la des de casa.

Crec que aquest concurs fotogràfic és una manera molt didàctica de poder-hi aprofundir, ja que per una part es busca i observa capturant imatges o moments que ens ajuden i per l'altra és un estímul el que aquests puguin convertir-se també en una expressió artística.

Aquest any 2025, com mai ho havia captat, vaig poder veure de forma inesperada i per uns moments la visió íntegra de l'ombra de la imatge de Crist al damunt del Pas de la "Confraria de Jesús i els Nens". De seguida vaig pensar que era una bona oportunitat per aprofitar-la i fer-ne varies fotografies. Després, em vaig decidir a presentar-ne una escollint la que em va semblar havia quedat millor. El fet de concursar em feia il·lusió també perquè d'aquesta manera hi hauria més persones que ho podrien veure.

He de dir que vaig anar a la Processó durant alguns anys com a penitent juntament amb la meua filla. I curiosament va ser en aquesta mateixa "Confraria de Jesús i els Nens".

Al cap d'uns dies d'haver enviat la fotografia per concursar, vaig saber amb grata sorpresa que la meua havia sortit premiada. Vaig tenir una gran alegria i a la vegada agraïment sobretot quan vaig saber que s'havia valorat tant pel fet que s'hi visualitzava l'ombra de Crist.

Moltes gràcies a la Junta de Confraries per donar-me aquesta distinció que agraeixo profundament i també pel generós obsequi gastronòmic al considerat restaurant gironí "Dit i Fet".

M. DOLORS AGULLÓ I GRUART
Girona

IMATGES EN EL RECORD

1. 1955, Església dels Dolors preparada per Primera Comunió

2-3. 1960, Diumenge de Rams a l'església dels Dolors

4. 1961, Pas de la Trobada de Jesús amb la seva Mare

5. 1961, Pas de l'Agonia de Jesús

6. 1962, Pas del Davallament

7. 1970, Crist de l'església del Carme

8. 1973, Fabricant de cascs de manaies al seu taller

Fotos: CRDI AJUNTAMENT DE GIRONA. FONTS NARCÍS SANS.

RESIDENCIAL
COMERCIAL
INDUSTRIAL

RIERA
PORTES METAL·LÍQUIDES

Empresa gironina amb més de 75 anys d'història

Portes Metalliques Riera és una empresa metal·lúrgica familiar fundada a Girona el 1947, pionera a la província en la fabricació i muntatge de portes per a varis sectors.

Impulsada inicialment per Josep Riera Collell i continuada per la segona i tercera generació de la família, l'empresa ha experimentat un creixement constant i ha portat la qualitat i la seguretat Riera arreu del món.

Gràcies a la seva **experiència**, s'adapta a les necessitats dels clients i garanteix el compliment de la normativa amb un equip coordinat.

El departament d'**R+D** impulsa la millora en seguretat i qualitat, amb el suport de la direcció i l'equip de producció.

PORTES I PORTALS | PORTES ENROLLABLES D'ALUMINI I ACER GALVANITZAT | PORTES TÈRMiques
PORTES AUTOLOCANES DE SEGURETAT | PORTES INDUSTRIALS | PORTALS D'EXTERIOR D'ALUMINI SOLDAT
INDUSTRIALS | SOLUCIONS INDUSTRIALS PER PASSAREL·LES DE PORTS I AEROPORTS
AUTOMATITZACIÓ | CONTROL | MOTORS · AUTOMATISMES · SOLUCIONS DE CONTROL D'ACCÉS

GRUP RIERA | Ctra. Sant Feliu de Guixols, nº 27 · 17004 GIRONA | 972 212 255 · 972 208 288
info@portesriera.com | www.portesriera.com

124 ANYS D'EXPERIÈNCIA.
TECNOLOGIA D'AVUI.

Prat Sàbat

A D V O C A T S

Perquè el millor advocat és el que té criteri del passat i eines del futur.

Tracte humà. Experiència de generacions. Tecnologia puntera.

- Dret civil
- Dret mercantil
- Dret laboral
- Dret fiscal
- Dret administratiu
- Dret penal
- Dret processal
- Dret de família

Prat Sàbat
TARTUPS
PER A EMPRENEDORS I INVERSORS

972 218 200
info@pratsabat.com
www.pratsabat.com

SEGURI FOC S.L.

EQUIPS DE PROTECCIÓ INDUSTRIAL I EXTINCIÓ D'INCENDIS

c/ Mosquerola, 84 - 17180 VILABLAREIX (Girona)
Tel. 972 23 71 99 - Fax 972 24 28 01
www.segurifoc.com - segurifoc@segurifoc.com

TOT·SAL

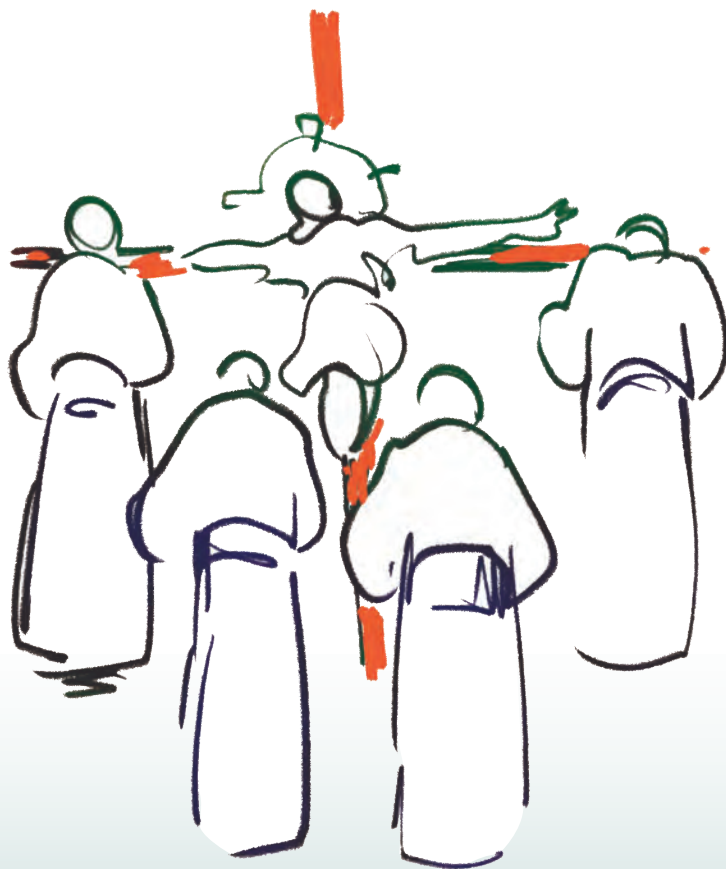
C/ Onyar 117-127
17457 Riudellots de la Selva - Girona
Telf. 972 47 81 49
info@totosal.com
www.totosal.com

PIELES Y CUEROS PALOMERAS Y GAMBÚS, S.A.

Avda. Països Catalans, 135-149
17457 Riudellots de la Selva - Girona

Fleca
La Mola

c/ Baldri Reixach, 30 baixos 1ª · 17003 · Girona
M 688 893 781
flecalamola@hotmail.es

**Setmana
Santa 2025**

Setmana
Santa
GIRONA
2026

Setmana
Santa
GIRONA
2026

Setmana
Santa
GIRONA

Setmana
Santa
GIRONA

Setmana
Santa
GIRONA

PREGÓ 2025

FRA OCTAVI VILÀ I MAYO

Bona tarda, en primer lloc vull agrair a la Junta de Confraries la seva amable invitació a pronunciar aquest pregó de la Setmana Santa de Girona en aquest any jubilar 2025 en què puc viure-la per primer cop de manera plena.

La meva vivència particular i personal de la Setmana Santa ha anat canviant un xic al llarg dels anys. De nen vivia el neguit per poder participar a la processó del Sant Enterrament de la meva ciutat natal, Tarragona, ja de jove la Setmana Santa significava per a mi sobretot la participació o la contemplació, segons els anys, de la processó del Divendres Sant; durant molts anys fou també viure la intimitat del Viacrucis de la meva Confraria, també anomenada de la Puríssima Sang, que recorre els carrers de la part alta, sortint de la Catedral, a l'hora en que el sol despunta i comença el matí del Divendres Sant; després durant tres anys vaig viure el Tridu Pasqual a Roma, fet que em donà una altre perspectiva, especialment la de la bellesa del Viacrucis al Coliseu i la de la Vetlla Pasqual a Sant Pere, presidida pel aleshores Papa, sant Joan Pau II. Des que vaig entrar a Poblet la litúrgia ho ha esdevingut tot aquests

dies que iniciant-se amb la benedicció i la processó de Rams finalitza amb la Vetlla Pasqual. Perquè la Setmana Santa essent sempre la mateixa, l'anem vivint de maneres diferents al llarg de la nostra vida. Hi ha un fet que crec evident i és que les celebracions i les manifestacions d'aquests dies sants, sigui perquè la fe ens hi mou o sigui per mantenir la nostra cultura i tradicions, omplen els nostres temples i carrers amb un ambient que no és l'habitual i les vivim de manera personal i alhora de manera col·lectiva.

Quan la nit del Divendres Sant comença a omplir de foscor els carrers de Girona el silenci es trenca pels cops de les llances dels manaies que inicien la processó baixant solemnement les escales de la nostra Catedral; un so rítmic, compassat que anuncia que pels carrers transcorre la processó del Sant Enterrament. Al so dels manaies s'uneixen el dels tabals, les bandes de música i les corals. Som a la nit del Divendres Sant, al bell mig del Tridu Pasqual. Si seguim el ritme de la litúrgia d'aquests dies sants, de la nit del Divendres al vespre del Dissabte és el temps del silenci; no pas un silenci tranquil sinó un silenci expectant, esperançat i alhora adolorit.

Comencem la Setmana Santa com el primer pas de la nostra processó, amb la joia del Diumenge de Rams, amb els crits d'Hosanna i de benvinguda al rei d'Israel; la litúrgia ens convida a reviure-ho als carrers i places, brandant palmes, palmons i branques de llorer o d'olivera, com ho fem a la plaça dels Apòstols a tocar de la Catedral, com ho fem davant de tantes esglésies al llarg de la nostra diòcesis.

Dotze passos i el Sant Crist recorren els carrers de Girona en la nit del Divendres Sant, recollint tretze escenes concretes, com a tretze moments retinguts en la nostra memòria, retinguts en els temps al llarg dels segles que ens actualitzen d'una banda la passió de Crist però també la passió de la humanitat. La processó demana la nostra atenció, demana del nostre silenci i el ritme compassat de tambors i llances dels manaies ens hi convida, talment com si fossin hereus d'aquells que participaren en els fets, més per força que de bon grat, eren soldats de l'Imperi destinats a terres llunyanes, díscoles i sempre insurgents. Segurament per aquells primers manaies la de Jesús fou una execució més, de nou algú s'havia erigit en cabdill per alliberar aquell poble que mai no podien dominar del tot, perquè mai el seu desig de llibertat era abandonat, no es resignaren mai a ser un poble sotmès a Roma. Però aquell a qui portaven a la creu, aquell a qui havien vexat al pati del pretori, aquell a qui el governador havia condemnat per tal d'apaivagar els ànims de la torba i que les coses no anessin a pitjor, no era un cabdill més com tants d'altres havien passat o fins i tot havien mort per la causa. Era el Fill de Déu fet home com nosaltres, per compartir la mort com nosaltres, però sobretot per alliberar-nos-hi, per donar-nos la vida vertadera i eterna.

Poc en sabien de tot això aquelles legions de Roma la preocupació fonamental de les quals era segurament poder obtenir un destí millor, més a prop de Roma i en terres més civilitzades i tranquil·les. Avui els recordem i és curiosa aquesta tradició que tan arrelada està a la nostra terra de que un escamot de manaies obri les nostres processons com escoltant de nou a Jesús, ara

pels nostres carrers i places, cap al suplici de la creu i alhora convidant al silenci respectuós i expectant als qui contemplen les nostres processons, espectadors, cal reconèixer, cada cop més allunyats de la fe.

La processó del Divendres Sant ens mostra abans que res aquesta imatge de Crist entrant triomfal a Jerusalem. Jesús és amb els nens, perquè és Ell qui va dir «Deixeu estar els infants: no els impedi que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells.» (Mt 19,14). Des de dalt de la somera, Jesús beneeix als infants. Transmetre les nostres tradicions de pares a fills, d'avis a nets és el que ha de garantir la pervivència de les nostres arrels, si la fe no es transmet en la cadena generacional tant se val el que fem o deixem de fer; aquesta ha de ser la principal preocupació i és una preocupació que arriba també al món de la Setmana Santa, en aquesta tasca tot esforç és benvingut i esdevé un bé per a la nostra societat. Qui perd les arrels perd la identitat i les nostres arrels són profundament cristianes; podem ser creients o indiferents, però ens cal conèixer d'on venim per poder ser el que som i posar rumb cap al que volem ser en el futur.

Tot seguit se'ns presenta la imatge de Crist instituint l'Eucaristia i al seu costat no hi podien faltar dos dels apòstols fidels: Pere i Joan. Amb Jaume són els tres deixebles que conformen el seu nucli més íntim, són els seus companys de pregària, els qui han estat dels primers cridats, han viscut la manifestació gloriosa del món Tabor i han escoltat i acompanyat al mestre arreu on aquest ha anat. Déu és arreu, és omnipresent, però és present de manera singular en l'Eucaristia. Cos i sang de Crist que sobre l'altar es transformem de nou en el seu cos i en la seva sang; la presència real per excel·lència del Senyor que es fa realitat sobre un altar en el qual hi ha les relíquies dels màrtirs, que són fruit de la llavor de vida que és l'Eucaristia, que són les nostres arrels en la fe, perquè sense arrels, sense testimoni no hi ha Església.

Però poc a poc, tal com ho visqueren a Jerusalem fa prop de dos mil anys, els crits de joia dels infants i la calma del cenacle on Jesús és acompanyat pels seus,

deixen pas a l'angoixa, a les conspiracions de palau i a la fi als crits dels més grans demanant la mort del just. Jesús ho sap, sap el que li ve a sobre i ens ho mostra la imatge de Jesús angoixat a l'hort de Getsemaní. Jesús es retirava sovint a pregar en solitud, ens ho relaten els evangelis, però aquest cop es tracta d'una pregària molt especial. Aquesta angoixa de Jesús ens mostra la tensió suprema del moment, tal és l'angoixa que segons el relat de sant Lluç un àngel s'apresta a confortar-lo mentre del seu front brollaven gotes de sang, la seva suor es va fer com gotes espesses de sang que queien a terra, ens diu el relat de sant Lluç.

Era una pregària solitària, com tants d'altres cops amb els seus deixebles més estimats a la vora. En aquesta pregària a Getsemaní Jesús agafa forces, no pot evitar el temor davant del que intueix que se li acosta, però de la pregària en treu les forces suficients per poder acomplir la voluntat del Pare. Aquesta no és que el just sofreixi sinó que comparteixi la nostra mort per vèncer-la de manera definitiva.

L'agonia de Jesús a Getsemaní és l'agonia de tantes persones al món. No per llegir-ho als diaris o per escoltar-ho tant sovint hem de permetre que els nostres cors s'endureixin davant de tanta angoixa com hi ha al nostre voltant. Aquells qui veuen com s'acosta el desnonament del seu habitatge i es quedaran sense sostre i al carrer; els qui veuen com s'apropa un expedient de regulació i poden quedar-se sense feina; els qui els hi ha estat diagnosticada una greu malaltia i veuen per endavant una dura lluita i unes minses possibilitats de guanyar-la; la dona maltractada un cop i un altre i que encara dubte de si és millor denunciar-ho o seguir esperant el que no te sentit esperar; els qui valoren si s'ho juguen tot a una carta i empenyorant tot el que tenen emprenen un incert viatge amb una feble pastera cap a un món que creuen millor sense saber que es trobaran amb un mur, un centre d'internament o directament amb la mort; les víctimes d'abusos per part d'aquells qui més que ningú estem obligats a predicar amb fets i no a dir paraules buides i que durant anys i panys es turmenten en uns records dolorosos que han

marcat la seva vida per sempre; els qui són a la presó esperant una sentència o complint-la, a vegades sense saber ben bé encara perquè hi són, a vegades lluitant per sortir del pou i amb ells les seves famílies que els troben a faltar. Jesús a Getsemaní comparteix tota aquesta angoixa, sap que serà detingut, jutjat, escarnit, vexat i abandonat per tots i tot injustament perquè no ha vingut a destruir reialmes sinó a portar la bona nova, la vertadera llibertat.

La contemplació de Jesús a Getsemaní, quan ens passa per davant dels ulls en veure la nostra processó, ens ha de fer pensar en tanta angoixa com hi ha al món, ben a prop nostre, potser a la porta del costat de casa nostra, són els angoixats de la porta del costat. Aquesta angoixa de Jesús, que és l'angoixa de tants, no ens pot deixar indiferents, ens ha d'obrir els ulls i empeny'ens a la solidaritat, a la comprensió al desig de justícia. L'angoixa ens toca a tots en un moment o altre de la nostra vida i Jesús vingué, es feu home, per compartir-la amb nosaltres; però no tant sols per això sinó també perquè ens hi fixem, perquè hi parem atenció i també nosaltres ens hi solidaritzem.

La següent escena que se'ns presenta a la nostra processó del Divendres Sant és la imatge d'un Jesús vexat després de ser castigat amb aspres assots. Ens diu el profeta Isaïes: «No crida ni alça la veu, no la fa sentir pels carrers. No trenca la canya esquerdada ni apaga el ble que vacil·la. Porta la justícia amb fermesa, sense vacil·lar ni doblegar-se, fins que l'haurà implantada a la terra.» (Is 42,2-4).

De nou Jesús està sol, ben sol, tots els qui eren considerats els seus l'han abandonat, fins i tot un l'ha negat tres cops i un altre l'ha traït. Tota l'angoixa que ha patit a Getsemaní es veu ara confirmada, la passió ha començat, ja no hi ha qui ho aturi. Un dels seus l'ha lliurat i els grans sacerdots i el mateix governador romà, cerquen com acabar amb ell, això si respectant la legalitat vigent i si pot ser sense embrutar-se les mans de sang, carregant el pes de la condemna al poble. La imatge de l'Ecce Homo ens mostra una imatge ben crua, la violència ja no s'insinua sinó que s'ha

desfermat; Jesús ha estat despul·lat dels seus vestits, ha estat deixat a la mercè de la fúria dels soldats que s'hi han acarnissat amb assots i insults. Els botxins han estat encarregats d'afeblir el seu cos i la seva moral per tal de que arribi a la creu vertaderament anorreat. Contemplant l'escena, observant aquest rei coronat d'espines i que te per ceptre una canya, hi trobem dictant sentència el governador romà Ponç Pilat, una dels actors d'aquesta representació, segurament secundari però un actor necessari al cap i a la fi per tal de que la mort sigui a la creu i tot plegat es faci respectant la legalitat vigent a Judea.

Com Jesús molta gent i en molts llocs també avui reben cops, insults i ultratges; també avui la violència s'utilitza per afeblir els esperits lliures i imposar determinats objectius. També avui la discrepància és sovint mal vista i qui la pràctica és reprimat amb durs assots i condemnat injustament. Tant si val si la raó és demanar el pa que ens pertoca a tots i cadascun dels homes i dones que poblem la terra, com si és demanar determinats drets o reclamar determinats deures. Assots físics i assots virtuals; perquè el món de la comunicació s'ha desenvolupat d'una manera important; el que passa a un cap de la terra pot ser vist a l'altre cantó. Però també molt sovint això no ens dona temps a reflexionar, a aturar-nos a pensar si allò que estem veient és realment cert o si es tracta tant sols

d'un muntatge, d'una fake news; però el mal, l'escarni i l'assot ja ha estat donat i sempre ens quedarà a la ment la idea de que alguna cosa hi deuria haver i ja no ens interessa massa com acabarà la història i si algú és absolut ocuparà unes minses línies en algun diari, si pot ser en pàgines secundàries on ningú hi prestarà massa atenció.

Abans d'haver estat condemnat, estant tant sols detingut al pretori Jesús ja és castigat cruelment i això continua passant als nostres dies; càstigs físics, econòmics, mediàtics; la nostra societat, i per tant també nosaltres mateixos en part, no ens cansem de castigar. Jesús ens ho mostra, com si ens digues, quan contemplem aquest pas, que tal volta ens pot succeir a nosaltres, que nosaltres mateixos podem ser els assotats o tal volta els botxins, els coronats d'espines o els qui les clavem al front dels altres i no se sap que és pitjor. Quan passa als nostres ulls aquesta escena compadim-nos de Jesús però compadim-nos també de tants càstigs injustos com hi ha al món, lluny de casa nostra i a casa nostra mateix.

Jesús es fa solidari de tots ells per mostrar-nos a nosaltres aquesta realitat i cridar l'atenció de la nostra consciència. A la creu Jesús demanarà al Pare el perdó dels seus botxins, perquè de fet quan fem mal no sabem el que fem; no som capaços de valorar que el nostre comportament, els nostres actes, les nostres paraules

i també el nostre pensament, poden fer mal, molt de mal. La imatge del cos de Jesús nu, flagel·lat, escarnit, coronat d'espines després d'estar a mercè dels seus botxins, ens mostra aquesta realitat del nostre món i ens crida a solidaritzar-nos-hi a mirar de posar-hi fi en la mesura de les nostres possibilitats, cadascú tant com pugui.

Escriu el profeta Isaïes: «ja que, de tan desfigurat, ni tan sols semblava un home i no tenia res d'humana la seva presència» (Is 52,14). Ara de nou en el pas de la caiguda, Jesús apareix amb la creu al coll emprant el camí del calvari, ens diuen els versets tradicionals del Viacrucis que són els nostres pecats els que fan tant pesada la creu de Jesús. La pietat popular expressa així la idea de que continuem carregant creus a les espatlles dels altres, ho fem amb bastanta lleugeresa i molta naturalitat i ens costa massa ser els cirineus, ens costa massa ajudar al qui la porta a coll i ens hi apartem no fos cas que això de la desgràcia fos encomanadís. Trobem gent amb la seva creu al coll a cada cantonada, per exemple a les grans ciutats dormint al ras; és la creu de la pobresa, de la marginació, del rebuig, de la desesperació. Com Jesús van tot sols camí del calvari sense una mà amiga que els ajudi, molta gent va tota sola per la vida, una vida que sovint no és pot definir com a vida, de tant amarga com resulta. Contemplant la trobada de Jesús amb la seva mare

ens preguntem qui podia patir més que Maria aquesta situació? El seu fill, aquell qui portà en les entranyes, crià i educà es ara la befa dels qui el veuen. El dolor de la mare, el dolor de les mares davant la dissort dels fills i de les filles és quelcom incomparable, no hi ha res de més gran. Davant de qualsevol sofriment, davant de qualsevol dependència hi ha sovint una mare que pateix la situació dels seus fills. La imatge de Maria és sovint invocada sota l'advocació dels dolors, ho és amb força a la nostra diòcesis i aquest dolor ens crida a ser solidaris amb tants dolors com pateixen les mares davant de tantes situacions d'infortuni. Un fill o una filla malalts, l'escassetat d'oportunitats per tirar endavant una vida digne, la presó física o moral; són tantes i tant diverses les circumstàncies que cada una és un món. Si Maria ens mou a la compassió no l'hauríem de tenir per tota mare que sofreix?

Un únic gest de solidaritat en totes aquestes escenes. La Verònica compassiva eixugà aquell front sagrat, com ens diu la lletra popular del Viacrucis; les dones surten al pas de Jesús, d'aquest Jesús abandonat, afeblit, escarnit i esgotat, sols elles no tenen por. És el nostre deure com a cristians, com a creients i també el nostre deure com a homes i dones de bé, sortir al pas dels qui pateixen, dels de qui ningú se n'ocupa. Són moltes les organitzacions que ajuden als qui ho necessiten, també a aquells que sovint no ho

demanen per vergonya; organitzacions eclesials i tantes d'altres de civils.

La solidaritat, la compassió, la misericòrdia ben entesa no ha desaparegut del món, ni tampoc de l'Església. Però habitualment fan més soroll els assots i les burles que aquesta humil dona que surt al pas de Jesús per eixugar-li la suor, la pols i la sang del seu rostre. Contemplant la força de les mirades entre Jesús i la Verònica compassiva, la nostra solidaritat s'ha de veure remoguda, si aquesta dona va reunir el valor suficient per saltar-se el cordó de seguretat que acompanyava a Jesús i apropar-se-li, també nosaltres ho podem fer. Ens ho ha dit Jesús com podem eixugar els rostres dels nostres germans carregats amb les creus de la injustícia; donant de menjar al qui té fam, de beure al qui té set; vestint al qui no té amb que vestir-se; visitant a la presó al qui hi és pres. Aquests són els llençols que podem acostar ara, aquí i avui a Jesús perquè Ell està en l'afamat, en l'assedegat, en el despullat o en el pres.

Arribem al centre de la processó, l'agonia, la creu dels impropis i el Sant Crist. El Sant Crist a casa nostra no es portat sobre un gran pas, sinó dret a pes de braços, quasi arran de terra, és una manera de fer-nos-el ben proper. Aquest instrument de torturà és a través del qual Jesús revela el rostre de Déu al món. La creu és el nucli central del misteri de la redempció i forma un únic i màxim símbol amb el sepulcre i la llum exultant de la resurrecció.

Ens diu l'Apòstol, sant Pau, que Jesucrist es feu obedi-ent fins a la mort i una mort de creu; el que era símbol d'una mort ignominiosa ha esdevingut símbol de salvació perquè la creu prefigura la resurrecció i no hi ha resurrecció sense creu. Contemplant-la, adorar-la en la bellíssima celebració litúrgica del Divendres Sant, és recordar que aquell dia Jesús mateix fou la víctima, el sacrifici ofert d'una vegada per sempre, com ens diu la Carta als Cristians Hebreus. Ell fou l'anyell mansuet sacrificat per tots.

Es bo que el Divendres Sant centrem la nostra mirada en la creu, d'una manera especial; però tinguem sem-

pre present que pel creient la creu en sí mateixa no té sentit sinó és com a instrument de redempció. Jesús volgué compartir la mort amb tots nosaltres certament; però si vingué a compartir-la fou per guanyar-li la partida, perquè d'ella brollés la font de la vida.

Són moltes les persones que cada dia són crucificades, algunes per morir-hi i d'altres per perllongar de manera quasi indefinida el seus sofriments. Nosaltres mateixos patim les nostres creus, fins i tot ho diem com a expressió popular, però també clavem als altres de manera intencionada o de manera involuntària, en la creu de la incomprensió, del rebuig o de la intemperància. Hem de fer un esforç tots plegats per no ser mai causa de que d'altres siguin clavats a la creu; evitar clavar furients martellades amb les nostres paraules, amb els nostres gestos, amb els nostres oblits.

Hi ha masses creus pel món, creus que no hi haurien de ser, creus que si ens hi escarrasséssim una mica desapareixerien. Contemplant Jesús clavat en creu ens ha d'apropar a tant de sofriment com hi ha, perquè els qui pateixen angoixa davant tantes dificultats com els porta la vida, els qui carreguem amb la creu, al final acaben crucificats i fins i tot la mort els pot semblar un alliberament.

Mort Jesús és davallat de la creu i el rep la seva mare. La Mare de Jesús, la Mare de Déu; és la imatge d'un dels dolors més grans que hi pot haver al món, la pèrdua d'un fill; perquè si tota mort és motiu de dolor, quan aquesta va contra les lleis de la natura provoca un dolor encara més fort.

Maria ha anat seguint, ja des l'anunciació, el que seria la vida de Jesús; segur que moltes vegades li ha costat o no ha aconseguit d'entendre de que anava tot plegat, però sempre ha confiat en Ell i en la voluntat de Déu que es va comprometre a seguir davant l'àngel. Ara amb el seu fill mort arriba al moment culminant del seu dolor.

Fixem-nos que l'evangelista Joan situa a Maria al peu de la creu amb el deixeble estimat, però ja cap altre relat ens en parla d'ella, llevat dels Fets dels Apòstols

que la situen vivint amb la primitiva comunitat de Jerusalem. Com és que Jesús no es va aparèixer un cop ressuscitat a Maria, la seva mare? Com és que Maria no està entre les dones que van al sepulcre el primer dia de la setmana per ungir el cos de Jesús? Com és que Jesús no diu a les dones o als deixebles que comuniquin a la seva mare que ha ressuscitat? No cal, no fa cap falta, Maria sap des del primer dia que el seu fill ressuscitarà, que ha vingut a fer la voluntat del Pare, com ella mateixa va fer, per això no cal dir-se res més, mare i fill estan en comunió. Això no treu l'immens dolor de Maria com a mare. Deuria pensar en tenir el cos del seu fill a la falda si calia tot allò, si no hagués pogut portar a terme la seva missió sense fer-la patir tant i patint fins a l'extrem Ell mateix.

Contemplant el pas de la Dolorosa, també Maria es fa solidaria del dolor de tantes mares que veuen com els seus fills moren de fam sense poder-los donar res; que veuen com la malaltia se'ls endú sense poder fer-hi res, que han d'anar a visitar als seus fills o filles a la presó o a l'exili i no poden reunir-los a casa, que veuen caure els seus fills a la droga o a qualsevol altre dependència sense poder fer-hi res, que pateixen com un dia el seu fill o la seva filla surten de casa i no tornen mai més víctimes d'un accident, que veuen com les aigües del mar els ofeguen quan cercant una vida millor es llencen famílies senceres a l'aventura sobre una insegura pastera. Totes elles són Maria i Maria és totes elles. Això és el que contemplem en veure la imatge de la Dolorosa i en contemplar-la ens ha de moure a nosaltres a la pietat.

Les dones i uns pocs fidels posen a Jesús al sepulcre. Amorosits pels perfums que establia el ritual, acarolat per les mans amigues, les poques que han quedat vora seu. Fins i tot cal sepultar-lo amb pressa sense acabar amb el que prescriu la tradició, cal deixar pel diumenge la resta. Crist comparteix la nostra mort, baixa al silenci del sepulcre, com ho fem tots i sols des d'allí podrà vèncer la mort.

N'hi molts de sepulcres, fins i tot el mar es transforma sovint en un gran sepulcre on milers de persones any

rere any perden la vida cercant un món millor, cercant una oportunitat per a viure, un treball digne, un sostre on allotjar-se i una terra on tirar endavant la família. Somnis sovint truncats per la duresa de la travessia, i si amb gran sort arriben a port sols troben portes sovint tancades i veus poc acollidores.

A la fi de la processó arriba el Sant Sepulcre que és final i inici, final perquè a la fi Jesús reposa, ja no li poden fer res més, no el poden ja ni torturar, ni insultar, ni crucificar; però el sepulcre és sobretot el començament de tot, d'una manera diferent de viure, de la vertadera vida.

Ens ho havia dit Jesús en l'Evangeli, si el gra de blat quan cau a terra no mort queda sol, però si mort dona molt de fruit. De què hauria servit un Messies triomfant, que arribés en gloria i majestat a la terra acompanyat de legions d'àngels per proclamar i imposar el seu Regne. Li hauríem dit durant generacions, "tu rai que com que ets Déu no saps pas que és ser home". Jesús, fent-se un home com nosaltres, patint, sofrint, menjant i bevent, rient també; ens ha mostrat el camí. No tot acaba al sepulcre però el sepulcre és el símbol màxim de que Jesús compartí la nostra vida i la nostra mort i ens convida a compartir la seva resurrecció.

La victòria de Crist sobre la mort, la victòria de la creu la vivim amb la pujada del Sant Crist escales amunt escortat pels nostres manaies. Una escenificació impactant que ens mostra que per la mort es puja cap a la gloria i als peus de les escales Mariaicolorida i esperançada alhora.

Estimats visquem amb intensitat aquests dies. És bo de mantenir les tradicions i alhora no és fàcil, cal treballar i esmerçar-hi hores i esforços. Però no ens quedem en la simple tradició, anem a les arrels; no es tracta tant sols de preservar en unes manifestacions seculars de pietat popular ara transformades en sentiment de poble.

Cada imatge que ens passa pel davant dels ulls ens mostra que hi hagué una vegada un home, que era el Fill de Déu, que fou enviat per compartir els nostres sofriments i ajudar-nos a vèncer-los. Cada pas d'aquesta

processó ens mostra alhora els patiments de tantes persones ara, aquí al nostre costat; tot plegat no ens pot deixar indiferents; d'una manera o d'una altre hem de moure'ns per aportar-hi quelcom; en la mesura de les nostres forces i possibilitats; com aquella Verònica compassiva que amb un tros de roba eixugà la cara de Crist i li donà, enmig de tant d'odi, una mica d'amor, com Maria que li sortí al pas, fins i tot com el Cirineu que tot i fer-ho a desgrat li donà un cop de mà agafant-li la creu.

Torna la Setmana Santa, una altre vegada com tantes n'hem viscut; però en les nostres vides cada una, com en tots els altres esdeveniments de la nostra existència, és única. Mirem de viure-la amb intensitat, conscientment i sobretot amb esperança.

Tenim una expressió ben col·loquial que és "fer Pasqua abans de Rams", perquè no hi ha Pasqua sense Divendres Sant, però el Divendres, la passió i mort de Jesús, no són l'objectiu per si mateixos, són un mitjà, privilegiat certament, però tant sols un mitjà; són un pas, molt important, però tant sols un pas.

El vertader centre és la resurrecció i aquesta significa que per a nosaltres hi ha quelcom més que misèries, patiments i sofriments. Intentem també de ser un anunci d'aquesta esperança, mirant de portar quelcom del Regne de Déu ara i aquí, sobretot als qui més ho necessiten, als qui més els cal l'esperança.

No són pas temps fàcils els nostres, potser totes les generacions han dit el mateix, hi ha moltes dificultats, manca diàleg i manca la voluntat d'arribar a punts comuns d'enteniment creant marcs o tots puguem conviure. Si ens tanquem en l'autodefensa cercant de mantenir únicament i exclusivament els nostres punts de vista no farem gran cosa per millorar el nostre món, la nostra societat; tot aquest patiment que ens passa pel davant dels ulls aquests dies no servirà per a res. Per posar esperança ens cal afanyar-nos-hi, posar-hi els cinc sentits. Si ens quedem indiferents davant de tot quin sentit té la passió i la mort de Crist? Si la seva resurrecció no és llavor d'esperança quin sentit com a creients podem aportar a la nostra societat?

La passió de Crist, la passió del món, passa aquests dies davant dels nostres ulls; no ho contemplem com un simple espectacle ni com quelcom fugisser; sinó com quelcom amb el que ens hi hem de solidaritzar. Visquem-ho amb esperança, perquè com ens diu el papa Francesc quan ens preguntem: «Què serà de nosaltres després de la mort? - ens cal dir que - Amb Jesús més enllà d'aquest l·lindar hi ha la vida eterna, que consisteix en la comunió plena amb Déu, en la contemplació i la participació del seu amor infinit. El que ara vivim en l'esperança, després ho veurem en la realitat.» (*Spes non confundit*, 21).

Que el Senyor ens concedeixi de viure intensament aquests dies sants, però ajudem-hi també nosaltres intentant de viure'ls amb intensitat, amb fe i sobretot amb esperança.

En paraules de sant Bernat: «visquem amb valentia el dia de la creu, descansem en pau un altre dia en el sepulcre, esperant la joia que esperem, la vinguda del nostre Déu, que ens ressuscitarà als tres dies, transformant el nostre ésser amb la seva resplendor.» (*Sermó I sobre la resurrecció*).

Moltes gràcies i santa setmana,

RECULL IMATGES 2025

1. Viacrucis a St. Feliu.
2. Viacrucis a la Catedral.
3. Rams a la porta dels apòstols.
4. Pas de la Santa Faç.
5. Vestes sortint de la catedral.
6. Final de processó.
7. Vetlla pasqual.

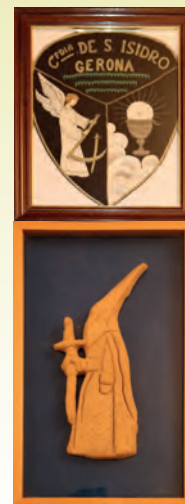

Agraïment a la família del Sr. Quim Viñolas

La Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona vol agrair a la família del Sr. Quim Viñolas la donació de tres quadres que s'incorporen al fons de l'entitat.

Aquestes peces, carregades de significat, mantenen viva la memòria del Sr. Quim Viñolas i el seu vincle amb la nostra Setmana Santa, en pertànyer a la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic. Per a la Junta és un honor custodiar-les i vetllar perquè continuïn formant part activa de la vida i la història de les nostres confraries.

Rebeu el nostre agraïment més sincer per la vostra confiança i consideració.

Agraïment a la família de la Sra. Montserrat Curto Mitjà

Des de la Junta de Confraries volem expressar el nostre més sincer agraïment a la família de Montserrat Curto Mitjà i en concret a la Sra. Susana Domínguez, per la generosa donació del cartell de la Setmana Santa de 1947.

La seva obra, testimoni del talent i la sensibilitat artística d'una il·lustradora vinculada al panorama gràfic de mitjan segle xx, forma part també de la memòria històrica de Girona i de les seves tradicions més arrelades.

Amb aquest gest, contribuïu a preservar i enriquir el patrimoni cultural de la nostra Setmana Santa, fent possible que les generacions presents i futures en puguin gaudir. Rebeu el nostre reconeixement i gratitud més profunds.

MOMENTS 2025

Els sabors de la Setmana Santa: tradició, convivència i futur

La Setmana Santa no és només un temps de processons i actes litúrgics; és també un període ple de simbolisme, tradicions i moments compartits al voltant de la taula. Des de fa generacions, la cuina ha estat un element fonamental d'aquestes dates, amb receptes que passen d'avis a nets i que formen part de la nostra memòria col·lectiva. Amb aquest esperit, l'any passat la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona va organitzar un taller de cuina tradicional, una activitat que va unir tradició, convivència i bon ambient.

Al Centre Cívic de Sant Narcís, els assistents van tenir l'oportunitat d'aprendre a elaborar dos dolços ben arrelats a aquestes dates: els bunyols i les torrades de Santa Teresa. El taller va anar a càrrec de dues grans coneixedores de la cuina tradicional: Encarna Pertiñez, de la Confraria del Davallament, i

Trinidad Molina, de la Confraria de la Passió. Amb paciència, bon humor i moltes ganes de compartir, van ensenyar els secrets de les seves receptes, convertint l'activitat en una tarda agradable, plena de rialles i complicitat entre els participants.

El resultat no només es va veure en els plats, sinó també en l'ambient que es va crear. Un cop acabada la preparació, tothom va poder degustar els dolços acompanyats d'una copa de ratafia o un cafè, en un moment de convivència que reflectia perfectament l'esperit de la Setmana Santa: compartir, retrobar-se i mantenir vives les tradicions.

Aquest tipus d'activitats ens recorden que la Setmana Santa també es viu a les llars, a les cuines i en els petits gestos que es transmeten de generació en generació. Recu-

perar i difondre aquestes receptes és una manera de preservar la nostra cultura i, alhora, d'apropar-la a les noves generacions.

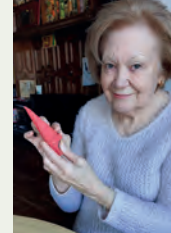
Amb aquesta mateixa voluntat, enguany la Junta de Confraries torna a apostar per la cuina com a espai de trobada. En el proper taller, petits i grans tindran l'oportunitat d'aprendre a elaborar les tradicionals mones de Pasqua, un dolç que simbolitza l'alegria i la celebració de la Pasqua florida. Serà una nova ocasió per compartir una estona diferent, aprendre, riure i, sobretot, continuar mantenint vives les tradicions que ens identifiquen com a poble.

Convidem tothom a participar-hi i a gaudir d'aquesta experiència dolça i familiar, perquè la Setmana Santa també es construeix amb farina, ous, sucre... i moltes ganes de compartir.

JOAQUIMA OLIVA SÁNCHEZ

Artista i artesana gironina

La meva trajectòria ha estat sempre marcada per una profunda passió per les arts plàstiques i l'artesania. Els meus inicis es remunten a l'Escola Municipal de Belles Arts de Girona, on vaig estudiar pintura a l'oli amb el professor Barber i dibuix tècnic amb el professor Soler. El curs 1980-1981 vaig obtenir un premi de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Girona concedit pel Claustre de professors de l'Escola Municipal de Belles Arts. Al llarg d'aquells anys també vaig aprofundir en pintura acrílica i en aquarel·la.

Amb el temps vaig voler descobrir nous llenguatges i materials, i vaig explorar tècniques com el treball del vidre, l'estany, la ceràmica,....

L'any 1990 el meu esperit innovador em va portar a especialitzar-me en la pintura sobre seda. Vaig deixar enrere teles i cartolines per estampar la meua creativitat sobre la delicadesa i la sensualitat d'aquest teixit. Amb aquesta tècnica vaig començar a exposar quadres, corbates i mocadors, obrint-me camí en el món de l'art i, paral·lelament, en el de l'artesania. El 20 de desembre de 1993 vaig obtenir la carta d'artesana concedida per la Generalitat de Catalunya en l'especialitat d'estampació.

He estat fundadora de l'Associació d'Artisans de Girona. A banda de

participar setmanalment a la fira del Pont de Pedra, he pres part en nombroses fires arreu d'Espanya Portal de l'Àngel, Cuenca, Lorca, Valladolid, entre d'altres. També he exposat en diferents espais de Catalunya, representant la meua ciutat en la mostra *Ruta Ciutat de Girona* al Palau Robert de Barcelona, a la *Setmana de les Flors* i en diverses exposicions col·lectives, com la del *Dia Mundial de la Dona*. He col·laborat amb *l'Instituto Español de la Moda* aportant diversos dissenys, i la meua obra figura a la *Guía Nacional de Artistas del Siglo XXI*. Com a membre d'*Amics de l'Aquarel·la de Girona*, una de les meves obres va ser premiada en aquesta disciplina.

Les meves creacions també han tingut presència en botigues i espais emblemàtics de Púbol, Figueres, Tossa de Mar o Barcelona. Una mostra d'aquesta tècnica és el penó del Davallament de la Confraria de Sant Narcís.

En els darrers anys he iniciat una nova línia creativa sorgida gairebé per atzar. Jugant amb la meua neta, i mancats de nins petits, vam començar a dibuixar cares en taps de cava. Quan va arribar Nadal vam crear un tió, i aquell joc innocent va esdevenir l'inici d'un univers propi.

A partir d'aquí he anat donant forma a figures tradicionals i culturals—el Tarlà, Sant Narcís, Tintín, Charles Chaplin,... personatges de Nadal com el tió, els pastorets, el Pare Noel o els Reis d'Orient. Són peces senzilles, però plenes d'expressivitat i identitat local.

Una de les sèries més emotives ha estat la dedicada a les confraries de Setmana Santa de Girona, amb els corresponents encaputxats, penons i manies.

La Setmana Santa de 2025 vaig tenir el goig d'exposar més de 400 peces d'aquesta processó a l'Església dels Dolors, una experiència que va significar un punt culminant en el meu treball recent.

L'ACTE CENTRAL DEL 80è ANIVERSARI DE LA JUNTA DE CONFRARIES AL TEATRE MUNICIPAL

“Vuitanta anys. Són vuitanta anys! Sigueu molt benvinguts a aquesta celebració d'avui.” Amb aquestes paraules vaig donar inici a l'acte central del 80è Aniversari de la Junta de Confraries, el dimecres 10 de desembre de 2025, a les 19h, al Teatre Municipal de Girona, amb un escenari presidit per un gran teló de fons, amb l'anagrama del nostre celebrat aniversari i que amagava una tarima que entraria en joc més tard. Només el presentador en un faristol. La resta, present però buit: la taula presidencial, tres conjunts de cadires, un peu per sostenir un penó. Tot s'aniria omplint, progressivament, en una escenografia que donaria cos a tot l'acte, amb un final espectacular.

Ja fa vuitanta anys que l'aleshores Bisbe de Girona, Monsenyor Josep Cartaà, va aprovar amb un Decret la JUNTA PRO SEMANA SANTA. Era l'any 1945. Poc

després aquesta entitat va anomenar-se JUNTA DE CONFRARIES, nom que ha mantingut fins avui.

Els 75 anys van coincidir amb la pandèmia. No era un bon moment per a la commemoració d'aniversaris. El 2025 teniem un altre número rodó i a la Junta de Confraries li va semblar encertat celebrar-ho ben significativament. Hi havia interès en commemorar-ho de diverses maneres i es va encarregar a Xavier Serra, President de la Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona i a un servidor, President de la Confraria de Jesús i els Nens, que dissenyessim un acte central de l'Aniversari, l'impulséssim i el dirigéssim.

De seguida, en Xavier i jo, vam començar a reunir-nos i a generar idees i ben aviat vam plantejar a la Junta un acte al Teatre Municipal, amb l'esquema que, finalment, va dur-se a terme. Calia aconseguir la disposi-

ció del Teatre; identificar i localitzar totes les persones que havien estat membres de la Junta, o autores de cartell o pregoneres, que encara podien acompanyar-nos; poder disposar de tots els cartells; escollir i encarregar uns obsequis per oferir als convidats; dissenyar tot l'acte; engrescar la participació i el relat dels presidents; animar voluntaris per encaminar l'acte, resoldre la qüestió d'acompanyament musical... Una veritable feïnada que va comptar amb tots els suports que vam anar requerint a diversos companys de la mateixa Junta.

L'acte al Teatre va ser un homenatge. Sí, un homenatge vistós i sentit a totes les persones que han fet la seva aportació dins d'aquest període de 80 anys i que encara poden acompanyar-nos. S'hi tenia ben present els darrers 5 presidents de la Junta, els 56 confreres que han anat passant per aquesta Junta o que encara hi som. També volíem retre homenatge als pregoners que han ofert el seu pregó i als autors de cartell que amb el seu art han il·lustrat l'anunci de la nostra Setmana Santa.

Sens dubte, i molt especialment, el nostre homenatge anava també a tots els confreres, grans i petits, que en algun moment de tot aquest temps han participat en la Processó del Divendres Sant. Alguns moltes vegades, d'altres menys. Alguns des de fa anys, altres més recents. Tots estarien ben representats en aquest acte. Uns per ocupar les 12 llotges de platea, amb vesta, presidits pel seu Penó. Altres al pati de butaques, amb les autoritats, els pregoners, els autors de cartell, els consiliaris...acompanyant el nostre Bisbe fra Octavi. Havien arribat al Teatre, pujant per l'escala de l'accés principal, flanquejat a banda i banda per una representació dels Manaies.

En Xavier, des d'un lloc discret, dirigia tots els aspectes logístics i tècnics, al costat dels professionals del Teatre. Jo vaig assumir la presentació i l'impuls de tot l'acte des del faristol de l'escenari.

De seguida, després de les primeres paraules de presentació i benvinguda, va iniciar-se una comitiva des de la porta d'entrada a la platea del Teatre, amb les persones que esperaven al Saló de descans:

- 10 Manaies, timbals i pifres
- Penó Junta de Confraries
- 8 representants de cadascuna de les 12 confraries, vestits amb vesta i encapçalats pel seu Penó
- Membres i ex-membres de la Junta
- President i 4 ex-presidents

Tots avançaren pel passadís central. En arribar davant l'escenari, les vestes van sortir per les portes laterals per anar omplint les llotges de Platea; els presidents van dirigir-se a la taula de l'escenari i tots els membres i ex-membres de Junta ocuparen les cadieres que tenien disposades a una banda del mateix escenari; el Penó davant de tot i els Manaies custodiant la taula, fent una vistosa fila.

Tot seguit la gran pantalla de fons va mostrar un vídeo amb imatges antigues i modernes de les nostres confraries, vestes i passos, intercalades amb els testimonis d'un membre de cadascuna de les confraries.

A continuació, els 5 presidents de la Junta que encara es troben entre nosaltres, van explicar les seves

vivències, les seves anècdotes, els seus records, per tal d'aportar-nos una pinzellada de tot el període que celebràvem.

Tot i que el Pregó de Setmana Santa va ser present des del 1956, va deixar de fer-se durant una llarga etapa. Amb la revifalla que van experimentar les confraries i la Processó i, paral·lelament la Junta, l'any 1994 va obrir-se una nova etapa per al Pregó de Setmana Santa. Des d'aleshores, any rere any, un distingit pregoner ha iniciat els actes de la Setmana Santa gironina. Una bona representació d'aquests pregoners ens van honorar amb la seva presència i vam fer-los un sentit homenatge. Portaven una beca de color vermell, impositada tan bon punt van arribar. Els vam anar cridant un per un, perquè pugessin a l'escenari, vam fer-los un obsequi i vam fer memòria del seu Pregó, amb una frase projectada a la gran pantalla.

De manera semblant vam retre un vistós homenatge a tots els autors de cartell que van poder-nos acompanyar. També lluïen una beca, en aquest cas de color verd, van pujar a l'escenari a recollir el seu obsequi

mentre projectàvem el cartell corresponent a la pantalla, fins a formar un gran collage.

Els pregoners i els autors de cartell van quedar-se a l'escenari, a les cadires que hi tenien preparades. Així, poc a poc, s'anava omplint el que seria el quadre final. Abans del torn dels pregoners, i també del dels autors de cartell, La Cobla Flama de Farners, des de la llotja presidencial del Teatre, ens va oferir dues peces esplèndides, molt aplaudides pels assistents.

Com que una part molt important de l'homenatge que es feia amb aquest acte anava destinat a totes les confraries, a tots els confreres, a totes les persones que participen a la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant, la representació de cada Confraria, encapçalada pel seu Penó, que havia entrat amb la comitiva inicial i havia seguit l'acte des de les 12 llotges de Platea, finalment, de manera molt sigilosa, va dirigir-se per darrera de l'escenari per situar-se a la tarima que amagava la pantalla de fons. Arribava el moment de fer ben palesa aquesta part de l'homenatge i, pu-

jant la gran pantalla, totes les vestes van presidir la vistosa escenografia final, on quedaven agrupats tots els nostres homenatjats.

Va cloure l'acte el nostre Bisbe, Fra Octavi. Des de la seva arribada ha mostrat un gran interès per la Processó i per les Confraries. Ens va oferir el Pregó de l'any passat i ens acompanya a la Processó. Vam escoltar-lo amb gran atenció. Les seves paraules de coratge van agrair el passat i el present del paper de la Junta de Confraries i van animar a seguir endavant, esperançats per a poder celebrar nous aniversaris.

Després de l'acte, vam poder gaudir d'un bon refrigeri, servit a l'entrada del Teatre. Tothom va mostrar-se molt content i agraït d'aquesta celebració d'aniversari i d'homenatge. Ben segur que tots en guardarem un bon record.

JOSEP MARIA NOGUÉ REGÀS

President de la Confraria de Jesús i els Nens
Membre de la Junta de Confraries

FA 80 ANYS

Fa vuitanta anys -jo encara havia de néixer-, un bisbe tarragoní, el Dr. Josep Cartaà, va crear la Junta de Confraries de la Setmana Santa per encarregar-li la coordinació de les Confraries gironines de Setmana Santa, de cara a organitzar de la millor manera possible la processó del Sant Enterrament del vespre del Divendres Sant, que havia quedat interrompuda per la Guerra Civil espanyola. Calia recomençar.

Ara, vuitanta anys després, un altre bisbe, també tarragoní, Fra Octavi Vilà, ha promogut i encapçalat les celebracions del vuitantè aniversari de la constitució d'aquesta Junta.

Perquè aquesta celebració?

Sempre és bo saber d'on venim. També sempre és bo fer balanç d'on som en el moment actual. Però sobretot cal estar atents a la prospecció del futur per veure què cal fer per consolidar i millorar, en la mesura del possible la realitat que ens ocuparà d'ara endavant.

Certament que hagués estat més oportú i més diguem-ne "normal" celebrar els 75 anys de la Junta de Confraries, però el Covid ho va impedir. No obstant la celebració dels 80 anys ens porta la oportunitat d'esmenar el que les circumstàncies adverses ens va impedir en el seu moment.

I quina és la realitat que ens cal tenir present per encarar el futur?

Una primera constatació ben palpable és que ha davallat considerablement la pràctica religiosa. Una altra és que la nostra societat és molt plural i diversa. També cal tenir present la manca de vocacions i per tant de preveres en les nostres parròquies i comunitats.

Però justament aquesta realitat és la que ens ha d'esperonar a sentir-nos instruments d'evangelització. L'oportunitat que ens dona la gran concurrència de visitants que es fan presents el capvespre del Diven-

dres Sant a la nostra ciutat de Girona, per contemplar el pas de la processó, ens col·loca en una posició semblant als primers missatgers de l'evangeli. Ells, en un món pagà i a voltes advers, van saber fer arribar el missatge de Jesús a aquelles societats.

Ara som nosaltres que amb l'exemple de fraternitat i amb la voluntat de ser fidels a una tradició rebuda, volem mostrar al món l'essència de la nostra fe. Els passos que discorren davant dels ulls de la gentada que omple els carrers, van dient silenciosament quina és la nostra fe. Els mostra que creiem en el Fill de Déu fet home, en aquell que dona la vida per tots i ens ensenya fins a quin punt ens hem d'estimar.

La Creu alçada al capdamunt de l'escalinata de la nostra Catedral, escortada per la formació impecable dels manaies i acompanyada per tants confreres que la contemplen drets a cada banda, ens és un signe d'identitat, que esperonats per la paraula i la benedicció del nostre Bisbe, ens fa exclamar semblantment al Centurió: "És veritat, aquest home era Fill de Déu".

I el cant del Crec en un Déu, que ressona com a punt final de l'acte, ens fa conscients que cal ser més fermes per creure i més valents per ser testimonis d'allò que creiem.

Si la commemoració dels 80 anys de la Junta de Confraries ens ajuda a fer més viu el nostre ser "confreres" i a més ens referma com a apòstols enmig del nostre món, haurà valgut la pena de celebrar-lo i ens fa sentir optimistes per poder viure la Setmana Santa autènticament durant molts anys més.

Per molts anys!

JOAN BABURÉS

Consiliari de la Junta de Confraries

ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE N. S. JESUCRIST

JOAN BABURÉS NOGUÉ

Arxiconfraria de la Passió i Mort

L'Arxiconfraria de la Passió i Mort fou erigida a la Parròquia Major de Sant Feliu de Girona el 20 de novembre de 1684, per Decret episcopal del llavors Bisbe de Girona Francesc Sever Tomas Auter.

Prop de cent anys després ja tenen la seva pròpia capella (l'actual capella del Santíssim) i els locals annexos, situada a l'alçada del primer tram de la nau, a mà esquerra, entrant per la porta de ponent.

En l'entrada de la capella s'hi col·locà una artística reixa de ferro, molt ben treballada, en la que hi figura la data de 1789, ben segur l'any de la seva construcció i col·locació. És una reixa que, a diferència de la que hi ha a l'entrada de la gran capella de sant Narcís, no té l'alçada de l'arcada que tanca. No arriba ni a la meitat.

Quan un es pregunta per què i observa l'espai en qüestió, pot notar a la paret de l'esquerra els senyals d'una petita porta que efectivament donava pas a un cor, situat a aquella alçada i que ens fa veure que la gran arcada actual es devia obrir més tard, eliminant l'altell del cor que hi havia hagut i que a més per l'interior de la sagristia conserva encara l'antiga escala que hi donava accés.

Ben aviat aquesta reixa serà netejada i restaurada convenientment. Per això en donem notícia, per donar a conèixer nous elements del nostre patrimoni, que sovint ens passen desapercebuts. Un nou element digne de ser contemplat en la nostra Basílica Parroquial de Sant Feliu de Girona, que s'afegeix també, com el retaule de l'altar major, a la llarga llista d'elements posats en valor en aquests darrers anys.

SOM CONFRARIA TOT L'ANY

DAVID PORTILLO DE BARRIO

Confrare de Jesús i els Nens

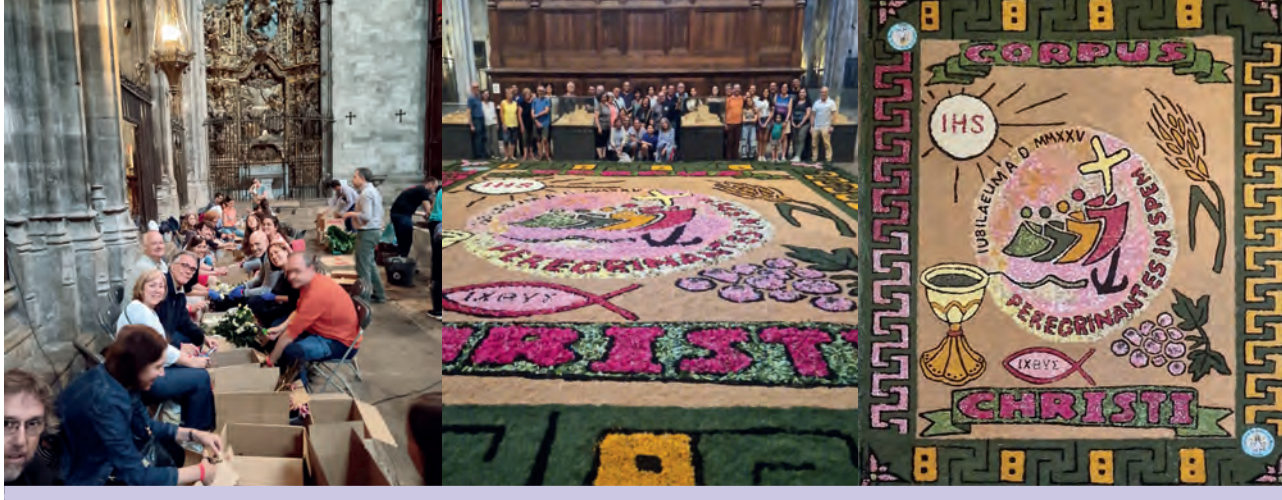
Tot sovint es tendeix a vincular l'activitat de les confraries únicament amb el període de la Setmana Santa. Si bé l'assistència a la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant és l'acte principal i més visible de la nostra agenda, de tant en tant és convenient recordar que les confraries també treballem activament al llarg de tot l'any per tal de mantenir vives altres tradicions de religiositat popular de la nostra ciutat. Un bon exemple d'això és la celebració de la solemnitat del Corpus, que a principis de la dècada dels noranta la Confraria de Jesús i els Nens —juntament amb el suport de la catedral de Girona— vam revitalitzar i impulsar mitjançant la realització d'una catifa de grans dimensions a l'interior de la seu gironina, just darrere de l'orgue, i que amb els anys han anat seguint la resta de confraries, tot decorant el recorregut exterior que segueix la Processó.

En el cas de la nostra confraria, l'activitat comença uns dies abans del Corpus, ideant el dibuix que es reproduirà a la catifa, que sol tenir alguna relació amb l'actualitat religiosa (a la darrera, per exemple, vam re-

produir el logotip del Jubileu 2025). Quan es va acostant la data, és el moment de començar a fixar-nos a quines zones de la nostra ciutat hi ha flors que es puguin aprofitar i que, arribat el moment, podrem recollir. Abans, però, hem hagut d'aconseguir les caixes necessàries per conservar-les. Les anècdotes que s'han anat produint tots aquests anys durant la recollida de flors són del tot estrambòtiques, però ens han ajudat a enfortir el grup. Una vegada, aprofitant el final de la cèlebre exposició *Girona, temps de flors*, vam aconseguir un permís per recollir les flors d'una instal·lació ubicada en una de les sales dels Banys Àrabs. A simple vista, tot era perfecte, però els autors del muntatge havien omplert de porexpan en pols el terra que ens engegava els ulls a cada passa que fèiem. En una altra ocasió, en canvi, ens vam instal·lar a una zona cèntrica de la ciutat amb les caixes i vam despertar la curiositat de molts vianants que desconeixien aquesta tradició.

La confecció de la catifa té lloc durant la vigília del Corpus, i durant tots aquests anys hem intentat mantenir el mateix sistema de treball, basat en la distribució de tasques per grups. Així doncs, mentre un grup es dedica a esfullar les flors, un altre comença a delinear

amb terra els contorns del dibuix, i un tercer acolora la catifa col·locant-hi els primers pètals. Un cop acaba la catifa, la resta de materials que no hem utilitzat s'aprofita per realitzar una sanefa al voltant, que amb els anys hem anat perfeccionant gràcies a uns mecanismes de ferro creats ex professo que ens han facilitat molt la feina. Finalment, la col·laboració de tota la gent implicada també mereix una recompensa, així que des de fa un parell d'anys una de les nostres confrasses ens ofereix un càterring de luxe instal·lat al claustre de la Catedral, que ens permet agafar forces per tal d'acabar els darrers detalls de la catifa.

La jornada acaba amb la tradicional foto de grup i una visita guiada sempre interessant en algun indret poc

conegut de la nostra ciutat: el campanar de la Catedral, el trifori de Sant Fèlix, el monestir de Sant Daniel o, fins i tot, el convent de les Caputxines. Aquest darrer moment de convivència, distès i compartit, és el colofó d'una jornada viscuda intensament. I és precisament en aquest conjunt de preparatius, d'esforços compartits i de moments viscuts plegats on rau el veritable sentit del Corpus per a la nostra confraria. Més enllà del resultat final —una catifa efímera que desapareixerà al pas de la Processó—, el que perdura és el treball col·lectiu, la complicitat que es crea entre confreres, les rialles sorgides de les anècdotes més inesperades i la satisfacció de contribuir, any rere any, a mantenir viva una tradició que forma part del patrimoni espiritual i cultural de Girona.

EL MISTERI DE L'ECCE HOMO

FRANCESC MASDEVALL REITG

Delegat d'Arxiu de la Confraria de J.C.
Confraria de Jesús Crucificat
Manaies de Girona

Amb aquesta crònica ens proposem donar constància d'algunes realitzacions que, en el decurs del temps, han anat configurant la participació de la Confraria de Jesús Crucificat a la Processó del Sant Enterrament. En un article anterior vàrem descriure el pas de la Caiguda de Jesús - el primer construït després de la Guerra Civil - que desfilà a la Processó del Divendres Sant de l'any 1944.

Enguany parlarem del pas de l'Ecce Homo, realitzat l'any 1959, el qual va significar, per la Confraria de J.C., ésser la primera en portar dos "misteris" a la Processó. Però abans intentarem situar el tema dins el context que precedí aquella realització.

* * *

A partir de l'any 1940, amb el l'impuls entusiasta del Sr. Bisbe Dr. Josep Cartaña, les processons de Setmana Santa es van recuperant i es consolida el Maniple de Manaies en la seva estructura definitiva.

Els manaies consideren necessari la recuperació dels "misteris" per a la Processó i amb aquesta intenció organitzen una Secció de Vestes per a acompanyar el pas de la Caiguda de Jesús. Aquest fet esdevindria

l'inici i, a la vegada, l'estímul per a la creació de noves confraries i nous passos. Les antigues confraries com la Puríssima Sang, la Passió i Mort, i la Congregació dels Dolors hi contribueixen amb gran entusiasme i la Processó del Sant Enterrament va adquirint una dignitat i una importància notables. En aquest sentit, els Manaies són un dels puntals més notoris i eficients per a la restitució i dignificació de l'estructura i la iconografia de la Processó.

Les confraries que, en el període 1944-1952, s'anaren incorporant al seguici processional varen ser:

- Jesús Crucificat, amb el pas de la Caiguda de Jesús
- Passió de N.S.J., amb el pas de l'Agonia de Jesús
- St. Honorat, amb el pas de la Institució de la Eucaristia
- Silenci, amb els pas de La Trobada
- Sant Sepulcre, amb el pas del Sant Sepulcre
- Sant Isidre Llorador, amb el pas de l'Oració a l'Hort de les Oliveres
- Santa Faç, amb el pas de la Verònica

L'any 1953 s'institueix la Confraria del Davallament, nascuda de La Germandat de Sant Narcís que congregava els gironins residents a Barcelona. La vinculació

En aquestes il·lustracions de l'època, hem inclòs, per ordre d'antiguitat, les vestes de les Confraries esmentades abans. Autor: JOAQUIM PLA I DALMAU, editat per llibreria Pla i Dalmau

emotiva i emocional que els unia, reverteix a Girona amb la Processó del Sant Enterrament, i es crea una secció de vestes per acompanyar el "misteri" del Davallament de la Creu. Aquesta última realització va promoure altres iniciatives i noves idees per al futur de la Processó.

El "misteri" de l'Ecce Homo

L'any 1959 la Confraria de Jesús Crucificat havia aconseguit un element humà important, un esperit i un estil de fer; tenia un Maniple de Manaies i una Secció de Vestes, tenia un "misteri", tenia un Altar a la Catedral, tenia un estatge, i tenia molt més del que es podia imaginar vint anys enrere, quan començà l'aventura de la reinstauració dels Manaies. La satisfacció era evident, però l'esperit emprenedor no s'aturava i les ganes d'emprendre nous projectes va estimular a la Secció de Vestes la il·lusió de construir un altre "misteri" per acompanyar-lo a la Processó, juntament amb el pas de la Caiguda de Jesús.

L'ordre cronològic i argumental de la Processó, considerant que el "misteri" que ens precedia era el de l'Oració a l'Hort i el que seguia era el de La Trobada, reclamava el pas de l'Ecce Homo en què el governador romà Ponç Pilat mostra Jesús davant el poble. Aquesta escena - tan romana - seria la més adequada pels manaies !!!

Quan la idea es converteix en un disseny ferm, s'acorda posar en marxa una campanya per temptejar les possibilitats econòmiques, i la iniciativa es divulga entre els gironins. També s'envien circulars als organismes oficials demanant l'ajuda necessària per a fer efectives les primeres quantitats. Aquests preliminars eren fonamentals per perfilar el projecte que s'aniria concretant sobre la marxa.

Amb motiu de la celebració del XXè Aniversari dels Manaies - i se completava la plantilla del Maniple amb cent manaies - la Secció de Vestes s'afegeix a l'esdeveniment i, sense pensar-s'hi massa, encarreguen al

2025. Foto actual de l'Ecce Homo

reconegut artista i escultor gironí Domènec Fita el pas de l'Ecce Homo.

Domènec Fita i Molat (1927-2020) havia realitzat la majoria d'obres d'art sacre de les comarques gironines. L'any 1958, havia acabat la commovedora imatge del Crist Jacent per a la capella de la Confraria del Sant Sepulcre, a la Catedral. Aquella imatge tan expressiva seria un excel·lent referent.

El resultat del projecte es concretà en un grup escultòric que mostra, de forma clara i austera, l'acte de Jesús davant Pilat en el moment en què el pretor el mostra al poble jueu dient: *Ecce Homo* - "heus aquí l'home" - després que hagués estat flagel·lat i coronat d'espines.

L'escena és molt evocadora d'aquest passatge evangèlic. Dempeus, la figura de Jesús es representa nua de mig cos per amunt. La mirada, lleugerament abaixada, és dolça, penetrant i amable; reflecteix dolor,

però no pas desesperança. Darrere d'ell hi ha Ponç Pilat, revestit de toga, que l'assenyala fixament amb la mà. Jesús és un home jove amb el rostre serè i el cabell llarg, i Pilat és un home amb el cabell curt i perfil de censor.

Les dues figures són tallades en fusta i curiosament policromades. Són elegants i d'una extraordinària senzillesa i, en aquells moments, molt renovadores i fora de l'estil clàssic que presenten els altres passos de la Processó. De bon principi, hi havia la intenció de completar el quadre amb un altre element escultòric que podria ser un o més "manaies", però el propòsit s'anà ajornant ja que s'havia arribat al límit del pressupost. Davant de les continuades limitacions econòmiques, es temptejà la possibilitat de posar-hi la columna on fou assotat Jesús, solució que se suposava menys onerosa, però discutible quant a concepte. Sortosament, mai es feu realitat.

La benedicció del "misteri" de l'Ecce Homo

No hi ha cap mena de dubte que aquell any, en el qual se celebrava el XXè Aniversari, va ser memorable per la Confraria. I ho va ser per dues raons: la primera, perquè el Maniple havia aconseguit una formació de cent manaies; i la segona, perquè s'estrenava el nou "misteri", obra mestra de l'escultor gironí Domènec Fita.

1959. Moments abans de la benedicció del pas

El Dimecres Sant, abans d'iniciar-se la processó que traslladaria els passos fins a la casa de Misericòrdia, se celebrà l'acte de benedicció del "misteri" de l'Ecce Homo, impartida pel Sr. Bisbe Dr. Josep Cartanyà. El Centurió del Maniple i la seva escorta sortiren de formació i anaren a buscar el nostre Prelat al Palau Episcopal per a acompanyar-lo al peu de l'escalinata de la Catedral on es desenvoluparia l'acte. La majestuosa baixada de la petita comitiva al llarg de l'escalinata, i la visió de tota la Confraria reunida entorn del nou "misteri", joiosa de rebre el nostre Bisbe en un lloc tan apropiat, va constituir una efemèride memorable difícil d'oblidar. Ni la forta ruixada amb què ens obsequià el temps va poder igualir la solemnitat d'aquell moment.

Acte seguit es preparà la processó per a acompanyar els "misteris" - el nou i el vell - a la Casa de Misericòrdia on se situaren a l'espera de recollir-los el Divendres Sant per a la Processó del Sant Enterrament.

Molta estona abans, la mainada, i també els grans, estaven inquiets esperant veure la "centúria" completa de manaies i el llarg seguici de vestes custodiant el nou "misteri". Com que l'itinerari era llarg i la processó relativament curta, molts la veieren passar des de dos o tres llocs diferents. D'altres, que no en tenien prou, van seguir la processó durant tot el trajecte.

L'itinerari de la Processó va ser el de cada any: Plaça de la Catedral, Força, Plaça de l'Oli, Ciutadans, Plaça del Vi, Pont de Pedra, Carrer Nou, Marquès de Camps, Álvarez de Castro, Plaça de l'Hospital i Capella de la Casa de Misericòrdia on deixaren els passos. Tot seguit els Manaies desfilaren a marxa ràpida i van tornar per Plaça de l'Hospital, Gran Via, Carrer Nou, Pont de Pedra, Rambla, Ballesteries, Pujada Sant Feliu i Plaça de la Catedral.

El Divendres Sant, la Secció de Vestes se sentia satisfeta. Era la primera confraria gironina que portava dos misteris a la Processó i aquest fet calia agrair-lo a aquella bona pensada que tingueren els manaies

d'instituir – l'any 1944 – una Secció de Vestes per a afegir-la al nostre col·lectiu. Aquesta acció generà uns lligams de germanor i col·laboració mútua que no ens han abandonat mai.

Les dues realitzacions – centúria i nou “misteri” -, ompliren de legítima satisfacció a la Confraria, i va constituir el millor balanç que es podia fer en el XXè Aniversari del Maniple de Manaies.

La Confraria endeutada

Després de l'esforç mantingut durant anys, per posar la Confraria al lloc que es mereixia, arribà el moment de fer una pausa per reposar forces i emprendre el camí amb aires renovats. La Junta se sentia satisfeta del treball fet i dels resultats aconseguits, però la Confraria també tenia un deute considerable que confiava rebaixar amb alguns anys d'austeritat.

Calia reconèixer que la Confraria es ressentí de l'activitat extraordinària a què s'avocà en les realitzacions del XXè Aniversari amb l'ampliació del Maniple i la construcció del “misteri”. Aquestes dues realitzacions significaren un esforç econòmic important que exhaurí els precaris recursos de la Confraria i les ajudes extres que s'aconseguien per a tal motiu. L'ajuda popular prevista arribà fins on pogué i la diferència es va haver de cobrir amb un crèdit bancari.

L'any 1961, es continuà amb el pagament d'amortitzacions i interessos, motiu pel qual encara no es pogueren efectuar realitzacions materials. Era la primera vegada que la Confraria es trobava amb aquesta situació tan migrada. Tot el que s'havia fet fins llavors – que era molt – s'havia pagat a l'acte, malgrat els recursos limitats, aconseguits de les quotes dels socis, de les ajudes d'institucions i organismes, de les rifes anuals, etc. Ara s'havia hagut de recórrer a l'emprestit i ara tocava portar la creu.

Els anys 1962 i 1963 continuaren sota el pes dels deutes que gravitaven sobre les arques migradíssimes de

1959. Comença la processó al carrer de la Força. Ha parat la pluja.

la Confraria i ja era molt poder anar pagant els interessos i amortitzacions del crèdit que s'havia signat. El deute encara era important i es va confiar en que Deu ajudaria a “vestes i manaies” a eixugar-lo en un temps breu. Sortosament, les dues seccions de la Confraria, llevat de les despeses de sortida i manteniment, no precisaven de majors dispendis.

* * *

Aquesta crònica afegeix un nou bocí a la sèrie d'articles publicats darrerament sobre la història de la Confraria de Jesús Crucificat. No hi ha dubte que escauen al Programa de Setmana Santa, una de les finalitats essencials del qual és fer-se ressò de com s'han anat succeint els esdeveniments lligats amb aquesta faceta de la història religiosa gironina. Moltes gràcies.

80è ANIVERSARI DE LA CONFRARIA DE SANT HONORAT

DANNA M. VALLMAJOR TERRADAS
M. TERESA VALLMAJOR TERRADAS

Confraresses de Sant Honorat

L'any 1946, aquest any en fa 80, es va constituir la Confraria de Sant Honorat. Els inicis d'aquesta confraria es remunten a l'any 1945, moment en què el Gremi provincial de flequers i els sindicats provincials de cereals i l'alimentació prenen la iniciativa de crear una confraria per tal de col·laborar en les activitats de la Setmana Santa. Explicava el nostre pare que, un diumenge a la tarda de la primavera de 1945, Francesc Bernat, que regentava una fleca al carrer Santa Clara, 3 de Girona i que en aquell moment havia sigut nomenat cap provincial del sector dels flequers, va convocar un grup d'industrials flequers i un altre de comerciants del ram de l'alimentació a un berenar a la fonda *ca la Quima*, al carrer Santa Clara, i els va exposar la seva intenció de crear una confraria per assistir a la processó de Setmana Santa i dedicada a Sant Honorat patró dels flequers. Va manifestar que tenia emparaulada una quantitat de roba negra i que en regalaria 4 metres a cadascun dels que en volguessin formar part. Va parlar de la construcció del pas i que posteriorment es demanaria al Capítol de la Catedral de Girona la concessió i reparació de la malmenada capella de Sant Pau per fer-hi la seu de la Confraria, la qual cosa fou concedida a finals de l'any 1947. La proposta va ser aprovada per unanimitat.

La Confraria va ser erigida de forma canònica el 13 de juny de 1946 i l'acte va tenir lloc a la capella de Sant Pere de la Catedral gironina. El pas següent va ser la confecció dels Estatuts que havien de regir-la, els quals van ser aprovats pel senyor Bisbe el 27 d'abril de 1947 i al mes següent es va procedir a l'elecció de la primera Junta entre els confreres que en formaven

part, amb la composició següent: President: Tomàs Meléndez, vicepresident: Josep Cruz, secretari-tresorer: Francesc Bernat, vocals: Joaquim Gruartmoner, Josep Pont, Josep Sureda i Jaume Vallmajor.

Aquell mateix any de 1946 va sortir per primera vegada a la processó de Setmana Santa, sense pas, aquest va sortir per primera vegada a la processó l'any 1947 juntament amb el penó. L'estendard va ser confeccionat en commemoració de la festivitat de Sant Honorat el 16 de maig de 1949. Inicialment la vesta era negra amb cinturó i punys de vellut també negre i l'escut era de roba.

La confraria de Sant Honorat no ha tingut mai una gran quantitat de confreres pel fet de ser formada per industrials flequers i de l'alimentació que el Dissabte Sant havien de tenir els negocis oberts a les 8 del matí i haver enforat durant la nit, pensem que els dissabtes era mercat a Girona i venia gent de tota la comarca.

Al final dels 60 i sobretot durant els anys 70 va patir la mateixa davallada que la resta de confraries. L'any 1986, aquest any en fa 40, cinc membres de dues famílies de la primera Junta, es van trobar a la Catedral de Girona amb les respectives vestes i van sortir acompanyant el pas que portaven membres de la confraria de Sant Isidre i Sant Galderic. A partir d'aquí i en anys posteriors s'hi van anar afegint nous confreres.

L'any 1990 després de diversos anys sense l'existència d'una Junta i la cura del pas a mans d'altres confraries, antics i nous confreres se'n fan càrrec. En anys successius es fan tot un seguit d'accions de millora: es nomena una Junta, es fan uns estatuts nous, es recupera el penó que a partir d'aquell moment cada

any acompanyarà la sortida de la confraria el Divendres Sant, es fan vestes noves, plaques metàl·liques, s'incorpora a la vesta una capa morada, es milloren les faldilles del pas amb una sobrefaldilla blanca amb passamanaria daurada, es fan dos fanals amb la simbologia de Sant Honorat, es millora tota l'estructura del pas i el sistema d'il·luminació, es repassa tota la policromia de les figures i la resta de fusteria del pas i, finalment, es recupera la bandera/estendard que en els darrers anys també ens acompanya a la processó.

Sant Honorat va viure durant el segle VI i va ser bisbe d'Amiens (França). Segons explica un biògraf seu, mentre celebrava l'Eucaristia, va veure com la mà del Senyor li oferia, per damunt del calze, un pa, com si fos el mateix Jesucrist qui el consagrava. Aquest és el motiu pel qual es relaciona Sant Honorat amb l'Eucaristia i per això és escollit com a patró dels forners.

La confraria de Sant Honorat té la seva seu a l'antiga capella de Sant Pau de la catedral de Girona. En aquesta capella presideix l'altar la imatge en talla de fusta de Sant Honorat, investit amb els atributs de bisbe, obra de l'escultor gironí Joan Carrera. Més amunt de la imatge del Sant, s'alça un vitrall de 1949, que és compartit per la figura de Sant Honorat i la de Sant Martí. Aquí el Sant apareix amb una pala de forner i tres pans, registre iconogràfic que sovint l'acompanya. Sobre l'altar hi ha sis canelobres confeccionats per l'artesà del metall Narcís Carmaniu, encarregats amb motiu de la festivitat del Sant l'any 1948, juntament amb dues làmpades amb motius ornamentals que fan referència al procés d'elaboració del pa i una creu de plata amb esmalts que actualment no es troben a la capella. L'any 1950 es fan construir dos bancs per a la capella i s'hi fa la instal·lació elèctrica.

A la capella hi ha el monument funerari de Bernat de Pau, obra gòtica del segle XV, que es troba en una de les parets laterals.

El Pas de la institució de l'Eucaristia representa un fragment de l'últim sopar de Crist. Marcat per la seva

composició piramidal, s'hi troben en representació dels dotze apòstols, Sant Joan a la dreta de Crist i Sant Pere a l'esquerra. Aquestes imatges estan representades dins la tradició iconogràfica habitual: Sant Joan, home jove de cabell llarg i Sant Pere, home de més edat amb cabell i barba rinxolats. La cúspide de la piràmide està formada pel cap de Crist, un Crist barbat, de rostre de tipus siríac. L'autor va ser l'artista gironí Joan Carrera Dellunder (1889-1952), persona d'esperit profundament religiós.

Aquest recull històric també és un homenatge i agraïment a totes les Juntes de la primera i de la segona etapa i a tots els confreres que ens han acompanyat durant aquests 80 anys. Gràcies a tots pel treball i dedicació any rere any. Com a mostra d'això, diuen que un any, en sortir de Sobreportes es va trencar el suport de la roda guia del pas. En principi es va parlar de retirar-lo, però els portadors van optar per continuar, la qual cosa va suposar un veritable esforç a causa de la inestabilitat del pas, però van aconseguir arribar al final de la processó!

Pas de la Institució de l'Eucaristia

80 ANYS DE LA CONFRARIA DE SANT ISIDRE I SANT GALDERIC DE GIRONA

LOURDES SIDERA I BUCH

Confrare de Sant Isidre i Sant Galderic

Aquest any celebrem els **80 anys de la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic de Girona**, una fita que ens convida a mirar enrere amb profunditat i a reconèixer la força d'un llegat que ha sabut resistir, transformar-se i renèixer al llarg

de les dècades. La confraria va néixer en un moment en què Girona i el seu entorn encara vivien fortament vinculats al món agrari, i en què la devoció als patrons de la terra —Sant Isidre i Sant Galderic— era un símbol d'identitat, de treball i d'esperança.

La devoció a **Sant Galderic** és una de les més antigues de Catalunya. Galderic, pagès occità del segle XI, fou canonitzat l'any **1199** i aviat es convertí en patró dels pagesos catalans. La seva festa, el **16 d'octubre**, era celebrada arreu del territori com un homenatge al treball humil, a la relació respectuosa amb la terra i a la vida senzilla que caracteritzava el món rural medieval. Durant segles, els gremis d'hortolans i pagesos de Catalunya el veneraren com a protector, i la seva figura es mantingué viva fins i tot en temps de canvis profunds.

La devoció a **Sant Isidre**, en canvi, arribà més tard. Isidre el Llaurador, pagès madrileny del segle XII, fou canonitzat l'any **1622**, i la seva figura es va estendre ràpidament per tota la península. La seva festa, el **15 de maig**, es convertí en una celebració popular que unia fe i treball, i moltes confraries agràries catalanes van incorporar-lo com a patró al costat de Sant Galderic. Girona no en fou una excepció: la unió d'ambdós sants reflectia la voluntat de mantenir viva una tradició que honrava la feina de la terra i la vida comunitària.

Però la història d'aquesta confraria no es pot explicar sense recordar les antigues processons de Setmana Santa de Girona. Durant molts anys, el primer pas que obria la desfilada era el de l'**Oració de Jesús a l'Hort de les Oliveres**, una escena d'una bellesa i una força simbòlica extraordinàries. Jesús apareixia agenollat als peus d'un àngel que, des d'un arbre florit, li presentava un calze. A les branques d'aquell arbre, com a signe de vida i d'esperança, s'hi lligaven **ocells vius**, mentre que, al costat oposat, tres apòstols dormien. Aquest pas, que pertanyia al **Gremi d'Hortolans**, era una peça estimada i emblemàtica de la ciutat fins que va ser **destruït durant la Guerra Civil**, deixant un buit profund en la memòria processional de Girona.

Amb el desig de recuperar aquell símbol perdut, el **9 d'abril de 1946**, el bisbe aprovà la constitució formal de la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic, impulsada per un grup d'agricultors de **Santa Eugènia i Palau Sacosta**. Aquell mateix any, l'**11 de novembre de 1946**, la Junta de Confraries acordà la construcció d'un nou pas de l'Oració a l'Hort, que havia de restituir la presència d'aquesta escena tan estimada. El projecte i la maqueta foren encarregats a l'escultor gironí **Joan Carrera**, mentre que la talla definitiva fou realitzada per l'escultor **Arquimbau**, de Barcelona. Aquella obra no només recuperava un símbol perdut: representava un acte de reconstrucció moral i cultural després d'uns anys difícils.

Amb el pas del temps, la confraria va viure moments de plenitud i també d'adversitat. A les darreries dels **anys setanta**, el pas va quedar dipositat durant un temps a l'església de **Sant Lluç**, en un període de me-

nor activitat. Però la història no s'acabava aquí. L'any **1985**, la confraria va revivre amb força, recuperant la seva presència a la processó i reafirmant el seu compromís amb la tradició gironina. Aquell retorn va ser un símbol de perseverança i de fidelitat a un llegat que mai no s'havia extingit del tot.

El pas de l'**Oració a l'Hort**, és el símbol més representatiu de la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic. Representa el moment en què **Jesús resa a l'Hort de les Oliveres**, instants abans de la seva detenció. La figura de Crist, agenollat i amb el rostre inclinat, transmet una profunda expressió de recolliment i d'acceptació del destí que l'espera. L'escultura destaca per la serenitat del gest, la delicadesa del modelat i la força espiritual que desprèn. Davant seu, elevat lleugerament, apareix l'àngel que li presenta el **calze**, símbol del sacrifici imminent. L'àngel, amb una postura oberta i un rostre ple de compassió, esdevé el contrapunt de llum i consol dins l'escena. Aquest diàleg silenciós entre Jesús i l'àngel és el centre emocional del pas.

Arquimbau va concebre el pas amb un estil sobri però expressiu, fidel a la tradició escultòrica religiosa catalana del segle xx. Les línies són netes, els volums equilibrats i la composició convida a la contemplació. El conjunt avança sobre un pas auster, habitualment ornamentat amb branques d'olivera i elements vegetals que evocuen el jardí de Getsemaní i reforcen el simbolisme de l'escena.

Aquest 80è aniversari és, sobretot, un homenatge a totes les persones que han fet possible aquest camí. Als confreres que avui en formen part, que amb dedicació i constància mantenen viva la confraria i la seva presència en els actes de la ciutat. A tots els qui treballen amb discreció, amb esforç i amb estima perquè cada detall estigui a l'altura del que representa aquesta tradició. I, amb un respecte profund, als confreres que ja no hi són. Especialment enguany tenim ben present a en Quim Vinyoles, que al llarg de molts anys es va dedicar a la nostra Confraria. Ell va col·labo-

rar a posar els fonaments, a transmetre els valors i a construir una història que avui celebrem amb orgull. La seva memòria continua present en cada celebració, en cada estandard i en cada pas de la processó.

Vuitanta anys no són només una xifra: són un testimoni de perseverança, d'arrelament i de fidelitat a una identitat compartida. Són la prova que la tradició, quan és viscuda amb sentit, pot travessar generacions i adaptar-se als temps sense perdre l'essència. Que aquest aniversari ens ajudi a valorar el camí recorregut i a continuar treballant perquè la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic segueixi sent un referent de comunitat, de memòria i d'esperança per a les generacions futures.

SETMANA SANTA 2026

MANEL BATLLORI VILLORIA

Confraria del Sant Sepulcre de Girona

La meva vinculació amb la Setmana Santa i amb les tradicions religioses ha estat, al llarg de les darreres dècades, constant, profunda i fidel. En aquest sentit, vull deixar constància de la participació pràcticament continuada en la Processó del Sant Enterrament de Setmana Santa de Girona, sinó em falla la memòria, des de l'any 1976 en què vaig participar per primera vegada fins el 2024, any de la meva última participació. El 2005 vaig assumir el càrrec de capità de la guàrdia del Sant Sepulcre, prenent el testimoni de Joan Ferrer Rosell, desenvolupant les funcions pròpies d'ordre, respecte i solemnitat que això comporta, i exercint aquesta responsabilitat amb dedicació. El 2024 com ja he dit va ser la meva última participació i vaig passar el relleu del meu càrrec a l'actual capità Cosme Hugos Domingo.

Aquesta trajectòria s'estén al llarg de moltes edicions de la processó, amb una participació activa i compromesa en el seu desenvolupament. Des de l'inici i fins a l'any 2004, vaig exercir el càrrec de guàrdia, contribuint de manera directa al bon funcionament i al caràcter solemne de la processó. He mantingut aquesta participació de manera gairebé regular fins al final, tret d'algunes edicions a l'inici, ja que com-

partíem el vestit de guàrdia amb el meu germà Josep, que va començar uns anys abans que jo.

Paral·lelament, vull fer constar la meva participació reiterada com a guàrdia i també com a capità en la celebració de la diada de la Confraria del Sant Sepulcre, celebrada al Monestir del Sant Sepulcre de Palera, amb una participació de més de quinze edicions, iniciada el 1993 i mantinguda de manera regular fins al final de la meva trajectòria.

La meva participació ha estat constant, col·laborant en diferents actes litúrgics i en les activitats pròpies de la confraria. Durant tots aquest anys he col·laborat en les tasques de manteniment dels passos dels Perfums i del Sant Sepulcre, renovant tota la instal·lació elèctrica, substituint la il·luminació halògena per llums LED, i fa pocs anys en el muntatge dels quadres elèctrics, per millorar la seguretat, comptant per fer aquestes tasques, amb la inestimable col·laboració de Joan Martí i Diego Pelegrino, companys de junta.

Des de l'inici fins al final, he exercit el càrrec amb esperit de servei, lideratge i compromís, respecte i fidelitat, vetllant per l'organització, la coordinació i el correcte desenvolupament dels actes processionals que aquesta institució representa, així com pel manteniment dels valors propis de la Setmana Santa gironina.

La trajectòria descrita posa de manifest una dedicació sostinguda basada en el sentit de responsabilitat, contribuint de manera significativa a la preservació i continuïtat de les tradicions religioses i culturals vinculades a la Setmana Santa de Girona i a la Confraria del Sant Sepulcre.

Guardo un record especial als cosins, per la seva participació com a membres de la guàrdia i ho varen fer abans que jo, començant pel meu cossí Llorenç Batllori Bach que va ser el primer de la nissaga familiar en participar com a guàrdia l'any 1958. El varen seguir altres cosins, Pere Batllori Valentí, Ferran Batllori Valentí, Ricard Batllori Valentí, Joaquim Batllori Nouvilas, Jordi Batllori Nouvilas, Xavier Batllori Bach i també el meu germà Josep com ja he dit anteriorment. Com a curiositat, voldria afegir que en contades ocasions, havíem estat cinc o sis membres de la família Batllori, dels set que conformen la guàrdia i Joan Ferrer. I Jaume Hom Molà, quan érem cinc de la família.

A part de cosins i el meu germà, voldria agrair la seva participació a tots els companys, alguns d'ells amb més participacions que d'altres que han participat

com a guàrdies en la processó del Sant Enterrament de divendres Sant o en la celebració de la diada de la confraria a Palera. Aquests son amb els que he coincidit: Alex Blanco i el seu germà, Jordi Ceballos, Miquel Dalmau, Jordi Font, Manuel Guerrero Rodriguez, Jaume Hom Molà, Jaume Hom Tarrats, Sergi López Maymó, Pere Martí Guanter, Joan Masferrer, Jesús Torres Ruiz, Enric Mitjana, Xavier Rafart Buxó, Daniel Rafart Buxó, Xavier Ribera Pí, Marc Ripoll i Joaquim Velayos. Em consta també la participació de Miquel Verdala i Pere Valentí Ferrer del barri del Pont Major, tot i que no hi vaig coincidir.

Agrair a Cosme Hugas Domingo, company durant molts anys, per agafar el relleu del meu càrrec, a Ricard Batllori Valentí, Lluís Rafart Buxó, Salvador Castro Garcia de la Vega i Genís Sastregener Surroca, que també m'han acompanyat durant molts anys i també a les noves incorporacions de Miquel Masramon i Jordi Riera que ara formen part de la guàrdia noble del Sant Sepulcre. Els desitjo una llarga trajectòria i que en puguin formar part durant molts més.

CORPUS 2025

1. Arxiconfraria de la Puríssima Sang.
2. Confraria del Davallament.
3. Confraria de Jesús Crucificat. Manaies de Girona.
4. Confraria de Jesús i els Nens.
5. Imatge panoràmica.
6. Confraria de Sant Honorat.
7. Confraria de la Passió.
8. Confraria de Sant Isidre i Sant Galeric.
9. Confraria de Sant Sepulcre.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

Centre d'estudis de la Setmana Santa

Setmana
Santa
GIRONA
2026
Setmana
Santa
GIRONA
26
Setmana
Santa
GIRONA
26
Setmana
Santa
GIRONA
26
Setmana
Santa
GIRONA
26

APORTACIÓ DEL CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

El Centre d'Estudis de la Setmana Santa (CESS) es complau a participar en els actes del vuitantè aniversari de la constitució de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona. Per aquesta raó, en aquestes línies de la presentació del programa anual de la Junta de Confraries, volem suggerir un interessant article elaborat per l'erudit Pep Vila Medinyà que porta per títol: «Sobre una història de la Setmana Santa gironina de Josep Grahit i Grau, encara per editar contextualitzada». Es tracta, en efecte, de l'evolució dels dies sants i les processons ancorat al temps antic previ al que avui coneixem i que va conèixer de primera mà el mateix Grahit (1883-1960).

Des del CESS constatem com a interessant tant l'aportació que ens fa Pep Vila com el mateix estudi de Grahit i Grau que de fet coneixem per haver-lo analitzat amb deteniment ja fa uns anys fins el punt

de veure l'oportunitat de poder publicar-la amb suport institucional. Creiem que en el context de les celebracions dels vuitanta anys de la Junta de Confraries, sigui un bon moment per reivindicar Grahit i Grau. En aquest sentit, en aquesta Setmana Santa, s'ha considerat adient realitzar una conferència confiada a l'estudiós Pep Vila el proper dia 20 de març de 2026 a l'Aula Magna de la Casa de Cultura de Girona per així revalorar tota la tasca d'aquest erudit. Qualsevol oportunitat és bona per recordar com vivíem la Setmana Santa en èpoques pretèrites, ja que és una manera d'homenatjar els nostres avantpassats a l'entorn de la religiositat popular a la ciutat de Girona.

RAMON MUNTADA I ARTILES

Director del CESS Girona

Alfil.be Girona
La teva papereria

Distribució de material oficina

Cartutxos
i tòners
Ofices
Escoles
Acadèmies
Tallers
Indústries
Comerços

Preus
competitius
amb el
millor
servei

No cobrem ports a Girona i rodalies

Alfil.be Girona
C/ Mossèn Baldiri Reixach, 26
17003 Girona
Tel: 872 081 569

www.afil.be

*el
repunt*

TOT EN REPARACIONS

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
- tapisseria
- marroquineria
- roba i complements

**CÒPIES DE CLAUS
ACCESSORIS EN VENDA
COMANDAMENTS GARATGE**

**tot en
reparacions**

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 GIRONA
(Cantonada Güell) Zona Devesa
Tel./Fax 972 20 03 06

J.Pintor
joan masagué

C. Bellpuig, 2a B.A.
17007 Girona
Tel. 649 89 15 43

j.pintor@masague.cat

SOBRE UNA HISTÒRIA DE LA SETMANA SANTA GIRONINA DE JOSEP GRAHIT I GRAU, ENCARA PER EDITAR CONTEXTUALITZADA

Introducció

Josep Grahit i Grau (Girona 1883 - Barcelona 1960) fou advocat, periodista i escriptor, fill també de l'historiador, advocat i polític gironí, alcalde Emili Grahit i Papell (Girona 1850-1911). En vida va ser secretari de la comissió provincial de monuments de Barcelona, membre corresponent de l'Acadèmia de la Història de Madrid, col·laborador al "Diari de Girona" i altres publicacions locals, com per exemple en temes musicals a la revista "Scherzando" (1906-1935), a "Los Sitios", etc. Entre les seves obres esmentem *Gerundianes* (1910), *Recull sardanístic* (1916), *Erroros populars* (1922), *Les campanes de Girona* (1926), *Una consuetud de la catedral de Girona* (1947), *La última guerra carlista en Gerona y su provincia* (1956), etc.

La còpia mecanografiada vde "La Setmana Santa a Girona"

Josep Grahit, per raons que se m'escapen, va deixar sense publicar la seva història sobre la Setmana Santa a Girona. Aquest manuscrit que, al meu entendre, per la seva importància caldria editar,

per les raons que exposaré, és una còpia mecanogràfica dolenta, incompleta, en format de quartilles, que es pot consultar al fons Josep Grahit de l'Arxiu Històric Municipal de Girona (topogràfic, 1395). S'han conservat 428 pàgines amb apèndixs, més un seguit de fulls de paper, en el mateix format, amb anotacions musicals. Duu la data de 1935. Fa un anys Narcís Palahí, a precis meus, la va fer passar a l'ordinador per un professional de la casa, des de l'impremta Palahí que llavors dirigia. Conservo el text en format word que poso a disposició del Centre d'Estudis de la Setmana Santa de Girona, de la persona, persones o entitats que vulguin continuar la feina. Cal fer l'obra accessible als interessats. Espero que aquesta modesta contribució meua pugui servir per donar un nou impuls a l'edició d'aquesta peça clau per a l'història de la Setmana Santa a Girona.

Crec que aquest manuscrit es mereix una edició acurada. Em consta que s'ha divulgat parcialment, però ens en manca la visió de conjunt contextualitzada. El meritori treball de Grahit no fou

del tot acabat. Manca el seu estudi inicial, les pàgines finals que donen la impressió que s'han perdut, un índex generós del llibre, amb noms, cognoms i topònims. En moltes d'aquestes quartilles hi ha notes manuscrites al marge, mecanografiades al dors, que indiquen afegitons, ampliacions la majoria de les quals foren fetes durant els primers anys del franquisme, quan es recuperaren les tradicions de Setmana Santa amb el Viacrucis, les primeres processons a la ciutat, l'estrena de noves imatges i vestimentes. Durant la Guerra Civil es van cremar molts passos de Setmana Santa, es van dispersar els arxius i els béns de les confraries, aspectes aquests que Grahit té en compte i anota quan ho creu convenient. Molta de la documentació que llavors va exhumar amb molta paciència, avui és perduda. Entre aquesta paperassa conservada figura també una pàgina retallada del periòdic gironí "El Pirineo", sense data, amb un anunci de la funció de las "Cuarenta Horas".

El mèrit principal d'aquesta història és que Grahit va arribar a co-

piar molts de documents antics que figuraven en els arxius de les confraries respectives, abans que la Guerra Civil i altres incúries fessin desaparèixer la documentació generada per confraries i altres organitzacions pietoses de la ciutat. A l'Antic Règim, eren les confraries d'oficis els qui controlaven els passos, organitzaven les processons de Dijous i Divendres Sant. Grahit copia disposicions municipals, de règim intern de les confraries, documents notarials sobre la construcció de passos en llatí, català i castellà que caldria repassar, anotar, buscar-ne les fonts, comprovar-ne les transcripcions dels fragments, donar-los sencers. Naturalment també caldria redactar un estudi inicial amb la bibliografia de llavors i la d'ara per tal de valorar la seva aportació. N'ofereixo l'índex.

El text mecanoscrit de Grahit ens mostra com Girona vivia la tradició extraordinària de la Setmana Santa, quina fou la seva supervivència atzarosa al llarg dels temps: Quaresma, temps de passió que comença amb el Diumenge de Rams fins arribar a la Pasqua Florida o de Resurrecció. L'any 1955 Pius Dotzè va establir noves litúrgies per a la Setmana Santa, però moltes tradicions, litúrgies populars, més antigues, ja havien desaparegut. L'autor ens mostra com llavors eren consuetud les visites sovintejudes a totes les esglésies i convents de

la ciutat per a veure les ornamentacions, el muntatge dels monuments, les vetlles, les lectures, com funcionava el calendari tradicional, els seguicis pels carrers de la ciutat (Dijous i Divendres Sant). La religiositat popular es vivia familiarment. Malauradament molts d'aquests actes han desaparegut del seu context comunicatiu original.

ÍNDEX. La Setmana Santa a Girona. 1935

Un índex organitzat en capítols (*) permet veure la riquesa i complexitat de l'obra. A Girona existien multitud d'esglésies i d'entitats que treballaven per enaltir els valors de la Setmana Santa.

Preparació [Quaresma]* - Diumenge de Rams* -Les Quaranta Hores* - Dilluns Sant* - Dimarts Sant* - Dimecres Sant*

Dijous Sant: Josefines* - Catedral* - Escolàpies* - Sant Lluç* - Sant Feliu* - Caputxines* - Sant Pere de Galligans*: Llaminaadures acostumades. No hi havia passeig. A visitar monuments. -Domingues* - Bernardes* - Mercadal* - Hospici* - Hospital* - Carmelites* - Adoratrius* - Germanetes dels pobres* - Sagrat Cor de Jesús* - Beates* - Nostra Dona dels Dolors* - Vetlladores* - Sant Martí* - Nostre Senyora del Carme*.

La processó. Processó del Dijous Sant. Misteris: L'oració a l'hort* -

La Presa* - Açotament* - Coronament* - Ecce-Homo* - Portacreu o creu al coll* - Enarbolament* - Davallament de la Creu* - Pietat* - Sepulcre* - Els Manaies* - La Creu* - La Nova Creu* - Els Penitents* - Els confreres* - La Creu dels Impropers* - La Presidència* - El piquet* - El refresc* - Els batedors*.

Divendres Sant: Les tres hores d'agonia* - El Viacrucis de l'Hospital* - L'adoració de la creu* - Trasllet de la Mare de Déu dels Dolors* - La processó nocturna* - Els manaies* - La congregació dels Dolors* - El Natzarè* - La Creu dels impropers* - Els confreres de la Passió i Mort* - Els confreres dels Dolors* - El Pendó* - El Sepulcre* - L'actual processó*.

Dissabte Sant: Confraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist* - Cronologia* - Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist* - Congregació de Nostre Senyora dels Dolors* - Apèndix [Manuscrits varis].

Altres treballs de Josep Grahit i Grau relacionats amb la Setmana Santa

Per les festes de Setmana Santa, "Diario de Gerona de avisos y noticias", any XVIII, núm. 64, divendres 17 de març de 1916.

Les campanes de Girona, Ajuntament de Girona, Tallers Gràfics Ll. Castelló, Palamós, 1926.

La procesión del Jueves Santo a través de la Historia (1568-1932), "PSSG", 1950, s/p.

Pregón de la Semana Santa del año 1957. Evocando el pasado, "PSSG", 1957, s/p.

Los Santos Sepulcros y la Cofradía del Santo Sepulcro, de Gerona, "PSSG", 1960, s/p.

Treballs de divulgació de Josep Grahit publicats a "Los Sitios"

Manaies de Gerona, "Los Sitios de Gerona", 1945.

En Carpanta y en Guinyana, "Los Sitios de Gerona", 1949.

El monumento de la Catedral, "Los Sitios de Gerona", 1953.

Vida efímera de un paso gerundense, "Los Sitios de Gerona", 1955.

La cofradía del Santo Sepulcro, "Los Sitios de Gerona", 1957.

Vela y adoración al Crist de la Sang, "Los Sitios de Gerona", 1958.

El Vía Crucis de la iglesia del Hospital Provincial, "Los Sitios de Gerona", 1960.

[Fragment de l'obra. L'església de] Sant Feliu

Llegim quins eren els actes litúrgics, la col·locació del monument, la visita que se celebrava a, l'ara, basílica de Sant Feliu de Girona. En tot moment, respecto la llengua i la redacció de l'autor.

«Entrant-hi per la porta habitual, de mig dia, a mà dreta, a la capella de la Verge dels desamparats, a la qual se li llevava la retxa de ferro que la tancava, i recobert amb domàs vermell, hom hi veia col·locada en la posició acostumada per a l'adoració, la Creu grossa amb el majestuós Crist de l'Arxiconfraria de la Passió i mort de Nostre Senyor Jesucrist, adoració que durava des de les deu del matí fins les vuit de la nit del Dijous Sant i des de les sis fins les deu del matí del següent jorn.

Es muntaven dos graons de fusta i en l'altaret, ultra la sorprenent imatge, al cap de la mateixa, com vetllant-la maternalment, amorosament, hi havia la de la Soledad –de major tamany que la d'un ésser humà– amb el punyal clavat al cor, en direcció de dalt a baix, els ulls vers el cel, la cara pàl·lida, trista, per la qual davallaven unes llàgrimes grosses, entendidors. A banda i banda del Crist, s'hi col·locaven una banca de fusta recoberta de fina roba per els devots que el visitaven i hi prenien seient per a passar-hi la mitja hora de vetlla que els hi era pregada als confreres de la Passió i Mort.

El rostre de Crist era esgrogueït, tenia la cabellera i la barba i bigoti negres, els ulls clucs, el cap acotat, el pit inflat i unes grosses llagues a l'esquena, ultra les de

Fotografia de Josep Grahit i Grau
(FONS GRAHIT. ARXIU AJUNTAMENT DE GIRONA)

les mans, peus i genolls.¹ El seu tamany era d'un home de molt grans proporcions, ben estructurat, i infondia un fort respecte i causava una admiració profunda fins el punt que hom el creia de carn i ossos, en mirar-lo de fit a fit. Lluïa una esplèndida corona de plata i una riquíssima tovallola brodada en or.

Abans d'arribar al seu altar, a mà dreta del temple, s'hi veia una tauleta guardada per un germà de l'esmentada Confraria, damunt la qual hi havia una bacina antiga per copsar les almoines dels fidels, i una varietat de postals de l'artista gironí Valentí Fargnoli, fotos

1. L'original diu "jonios".

directes de la santa imatge i de l'altar major durant les Tres Hores d'Agonia. Al costat de la tauleta recoberta de vellut negre, s'hi exhibia, penjada a la paret, la formosa Creu d'Improperis de la mateixa germandat, nova, quasi flamant.

A la part contrària del temple, i en la capella d'enfront de la que ocupava el Sant Crist, hi restava exposat el seriós misteri del Sepulcre, d'una gran sumptuositat, que anava a la processó del Divendres Sant, amb els quatre fanals encesos, il·luminant la faç lívida de la imatge jacent de Jesucrist reclòs en son interior. Hom n'admirava els valuosos adornaments d'argent que hi figuraven brodats en les quatre cares del riquíssim vellut negre que cobria la mulassa² del misteri, representant trofeus de la Passió, i per bé que hom el veia cada any, sempre es contemplava de bell nou, com si l'ovirés per primera vegada. La capella del Sagrament, que era alhora la de la Arxiconfraria de la Passió i Mort, restava convertida en Monument. Llurs parets se les recobria per una draperia carmínia³. Se li llevaven les retxes de ferro que

de costum la tancaven i amb la mateixa classe de roba es barrava el pas que de rere el cor conduïa a la porta de tramuntana del temple. Es deixava, però, una estreta obertura per la qual es travessava aquesta postissa separació.

El Monument s'aixecava en forma de graderia, alta, i al bell cim hi era col·locada la urna, relativament moderna. Una completa i barroera devastació interior practicada pels iconoclastes del 1936, deixà net i pelat l'interior d'aquesta església perdent-se per sempre més tot el què contenia i hem descrit en el present capítol, ultra el cos de Sant Narcís, patró de Girona, que era servat en valuós sepulcre, l'orgue magnífic, l'altar major, joia artística de la qual se n'ha pogut recuperar tan solament uns fragments que figuraran en el nou que en l'actualitat es munta, i el demés que atresorava la excollegiata de Sant Feliu.

El dia 8 d'abril del 1941 tingué lloc en aquest temple, la solemne benedicció de la nova imatge de Jesús Crucificat de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort, preciosa talla reproducció exacta de l'anterior que fos destruït. Davant nombrosíssima concurrència procedí el Bisbe Doctor Cartaña a la benedicció, actuant de padrins

el Governador Civil Paulí Coll⁴ i la dama Concepció Salellas, de Puig Bayer, i assistint-hi l'Arxiconfraria en corporació. Acte seguit es realitzà el pietós exercici del Via Crucis essent portada la nova imatge processionalment, la qual en termenar l'acte fou adorada i besada pels fidels, i es repartiren uns magnífics recordatoris. Ultra l'adquisició del Crist del qual acabem de parlar, la Parròquia Major estrena el mateix any un tàlem de grans dimensions confeccionat amb valuoses teles de seda i damasc, de forma severa i majestuosa i una urna per al Monument també de gran tamany, de fusta tallada i ricament daurada. És una reproducció de la que abans posseïa i tan proporcionada amb relació als demés elements ornamentals que sense cap mena de dubte resulta el més sumptuós Monument dels que actualment poden visitar-se a Girona. El monument és construït en l'altar de la capella de Sant Narcís per a la qual cosa és retirada la imatge del Patró de Girona per a ocupar-lo damunt la urna damunt».

PEP VILA

2. "Túmulo, ormeig de fusta revestit de draps negres que es posa enmig de l'església en els oficis funerals" (DCVB).

3. De color vermell encès. Adjectiu no registrat al DCVB.

4. Paulino Coll Meseguer fou nomenat governador civil el 4-9-1939.

19 de Setembre, el Gran Dia

Girona 1809

www.defensoresgironahomenaje.org
Sala Ferran Agulló Vidal
pl. del Ví,3-B - Girona -

Ferran

Seguir l'actualitat

Comunitat
whatsapp

Més info:

www.juntaconfrariesdegirona.cat